

Zasedanje zborov skupščine občine Velenje

Ukrepi režejo

Uresničevanje srednjeročnega družbenega plana občine Velenje je bila osrednja točka ponedeljkovega zasedanja zbora združenega dela. O takoimenovani majski analizi smo v Našem tedniku obsežno poročali, zato se tokrat dotaknimo le še ukrepov, ki jih je na osnovi te analize in novih pogojev gospodarjenja predlagal izvršni svet, delegati pa so jih potrdili.

Za področje družbenih dejavnosti velja usmeritev, da je treba v okviru omejene skupne porabe zagotoviti sprotno in tekoče načrtovanje finančnih tokov oziroma uravnavanje porabe v zakonsko določen obseg. Ali, če smo bolj konkretni: od 1. junija dalje veljajo za to področje nižje prispevne stopnje (od 24,09 na 21,83). Proučujejo pa že možnost o ponovnem znižanju. Vsi izvajalci morajo pripraviti do septembra programe racionalizacije ter uveljaviti poleg obstoječih, še druge vire financiranja. Delegati so potrdili tudi skupen žiro račun družbenih dejavnosti, s pomočjo katerega bi mogoče ustrezneje razreševati časovna neskladja med prilivi in odlivi sredstev. Tudi na področju materialne proizvodnje je treba pripraviti program racionaliziranega delovanja, med drugim pa je predvideno zmanjševanje števila SIS, znižanje števila delegatskih mest, racionalizacijo organiziranosti izvajalskih ozd... Potrjenih pa je bilo tudi 7 konkretnih ukrepov za takojšnje izboljšanje razmer v SIS materialne proizvodnje in za razbremenjevanje gospodarstva. Med drugim se morata združiti komunalna in ce-

stna skupnost ter vodnogospodarstvo našega območja (doslej je bilo regijsko organizirano). Prispevki za kolektivno komunalno rabo bodo nižji za 0,4 odstotka, ukinjeni pa bodo tudi prispevki za izgradnjo komunalne infrastrukture. Ta se mora zagotavljati z ekonomskimi cenami. Tu pa so še številni ukrepi s področja cen komunalnih storitev, stanovanjske gradnje... Potrjena je tudi nižja prispevna stopnja za uresničevanje nalog s področja SLO in DS, požarne varnosti ter za pospeševanje proizvodnje hrane in zagotavljanje osnovne preskrbe. V tem času proučujejo, če bo mogoče znižati še davke na osebni dohodek.

S področja varstva okolja je bila sprejeta zahteva po takojšnjem sprejemu odloka o varstvu zraka ter doslednem nadzorovanju izvajanja ekoloških sanacijskih programov. Za zaustavitev negativnih zaposlitvenih in demografskih gibanj v občini pa je treba sprejeti zelo restriktiven program, ki bo s konkretnimi, nadzornimi aktivnostmi omogočil zasak trendov v načrtovano smer.

(mz)

Predukrep družbenega varstva v TUŠ

Z obravnavo sanacijskega programa šoštanjkega tozda Tovarna usnja na seji zborov občinske skupščine je bila, vsaj upajmo, sklenjena dolgotrajna obravnavna problematika v tem delovnem okolju in sicer s sprejemom sklepa o določitvi šestmesečnega roka za odpravo razlogov, ki so podlaga za začasni ukrep družbenega varstva v tem delovnem okolju.

Takšen predlog jim je podal velenjski izvršni svet, ki je ob obravnavi predlaganega sanacijskega programa ocenil, da brez dodatnih jasnih opredelitev tega programa ni trdnih zagotovil za dokončno odpravo vzrokov slabega poslovanja. To še posebej velja za kadrovske, tehnološko in ekološko področje.

Menili so tudi, da lahko nerazrešeno ekološko vprašanje v tem delovnem okolju, vpliva na neuresničevanje sprejetih ekoloških usmeritev v celotni občini.

V TUŠ morajo v sodelovanju z matično delovno organizacijo takoj izdelati sanacijski program, v katerem bodo zagotovili kratkoročne ukrepe za doseg pozitivnih poslovnih rezultatov, ta program pa morajo operacionalizirati na kadrovske, tehnološkem in ekološkem področju ter na področju urejanja prostora.

Skupščina je naložila po-

leg izvršnemu svetu, ki bo redno spremljal uresničevanje sprejetih usmeritev, še Savinjsko-Saleške gospodarski zbornici, SDK, Ljubljanski banki ter Skupnosti za zaposlovanje, da se vključijo v uresničevanje teh nalog, to pa je priporočila tudi družbeno-političnim organizacijam občine.

(mz)

Aktivisti in borci so se zbrali na 9. srečanju ob jezeru

Ne le sooblikovalci preteklosti, ampak tudi sedanjosti

Radi se zberejo aktivisti Šaleško Mislinjskega okrožja na srečanjih vsaki dve leti. To je seveda priložnost, da s spomini sežejo v najbolj huda leta naše polpretekle zgodovine in hkrati, da se pogovorijo, kako je danes. Kajti, kot poudarjajo, ne želijo biti le sooblikovalci preteklosti, ampak tudi sedanjosti.

Letošnje, deveto srečanje, je bilo v lepem okolju, ob restavraciji Jezero, pod pokroviteljstvom Rudarsko elektroenergetskega kombinata Franc Leskošek Luka. Lepo srečanje sta aktivistom pripravila okrožni odbor in pokrovitelj, k prijetnemu razpoloženju pa je seveda veliko prispevala tudi sončna nedelja in tudi člani moškega pevskega zbora Kajuh, recitator Marko Magdič Podkrajski fantje.

Prisrčno dobrodošlico je aktivistom, borcem 3. bataljona vojske državne varnosti in varnostno obveščevalne službe, ki se zadnja leta pridružujejo temu srečanju in drugim vabljenim gostom, najprej izrekel predsednik okrožnega odbora Janko Ževart. Pozdravila in izrazila zadovoljstvo, da je to srečanje na območju krajevnih skupnosti Stara vas pa jih je tudi Mara Zrnič, predsednica borčevske organizacije v tej

krajevni skupnosti. Aktivisti pa so toplo pozdravili gosta, slavnostnega govornika, predsednika republiške konference SZDL Jožeta Smoleta, saj jih je tako na neposreden, živ, način seznanil o trenutno najbolj aktualnih vprašanjih v republiki in državi. Misli iz pozdravnega govora Janka Ževarta in Jožeta Smoleta objavljamo na tretji strani.

Na srečanju so aktivisti ocenili delo okrožnega odbora. Poročilo jim je prebral Jože Verdev — izvolili pa so tudi nov odbor in za njegovega predsednika znova Janka Ževarta.

Začenjajo se pasji dnevi

Konec tedna je bil neznančno vroč, ponedeljek je bil še vroč, v torek pa se je že ohladilo. Takole je bilo konec tedna ob jezeru, začenjajo pa se, če še ne veste, pasji dnevi. Kakšni bodo, bomo kmalu občutili. (foto: VOS)

Komunisti govorili o nadaljnjih nalogah

Na ponedeljkovi seji so člani predsedstva občinskega komiteja Zveze komunistov Slovenije Velenje razpravljali o nalogah in aktivnostih, katere so dolžni uresničiti na osnovi usmeritev sprejetih na seji CK ZKJ. Spregovorili pa so tudi o uresničevanju lastnega operativnega načrta, saj si prizadevajo, da bi kar najbolj dosledno spremljali izvajanje postavljenih usmeritev. Ugotovili so, da so dosedanje načrte uresničili zadovoljivo in da morajo s prizadevnim delom nadaljevati tudi v poletnih in jesenskih mesecih.

Turistične postelje pa samevajo

Hudo vroče je. Res je težko misliti na kaj drugega kot na prijetno senco, kje ob morju, jezeru, gorah. Trume turistov se valijo v turistične kraje. Hiti-ji mimo našega mesta, preko Šaleške doline. Tisti, ki se tu ustavijo, pa so čedalje bolj redki.

Začuden smo, ko jih ni, saj imamo vendar že poldruge leto do potankosti izdelan koncept turizma, v katerem smo opredelili to gospodarsko vejo kot prednostno. Ugotovili smo namreč, da imamo za njen razvoj veliko možnosti.

Turistov pa kljub temu dokumentu ni in ni. Mi sicer trmasto vztrajamo, vendar so očitno oni še bolj muhasti, pa hočejo vse najprej videti, preizkusiti... Pridejo le, če jim zares ugaja. Verjamejo le tistemu, kar so doživeli sami. Naše zagotavljanje, kako je za vse skupaj dobro poskrbljeno, jim ni mar. In najbrž jih je treba razumeti, da niso pripravljene prenočiti v hotelu C kategorije, da v naši Topolšici nimajo kaj početi, da je tu še toliko čerjev, da

bi lahko popisali ves časopis, če bi hoteli vse naštet. Predvsem pa je tu še geslo »Turizem so ljudje«, ki našim gostinskim in turističnim delavcem, kje ostalim občanom, še niti slučajno ni prišlo v kri. In slika je tako popolna — seveda porazna. In to kljub temu, da se prav vsi tako neznansko trudijo, da so vedno znova prizade- ti, če slučajno kdo dregne vanje, saj so vendar v svojem

NAŠA TEMA

okolju odpravili pomanjkljivosti, le pogoji gospodarjenja so v tej panogi težki...

Prav gotovo so. Pa nekaterim vseeno uspe!

Dogovarjanja gor, dogovarjanja dol, čas pa mineva. Naše turistične postelje (že itak jih ni veliko) pa samevajo. Število nočitev nam vse od začetka tega srednjeročnega obdobja pada. Lani smo imeli kar 20 od-

Nadomestne volitve člana predsedstva SRS

Na seji predsedstva občinske konference SZDL Velenje so sprejeli rokovnik o pripravah na nadomestne volitve člana predsedstva SR Slovenije za ekonomsko področje (to nalogo je doslej opravljal Janez Stanovnik — sedanjí predsednik predsedstva).

Do začetka septembra je potrebno v temeljnih okoljih evidentiranje zaključiti (evidentira lahko sleherni posameznik in to občana iz lastnega okolja ali kateragakoli občana iz celotne Slovenije — takšnega kandidata pa potem potrdijo ali pa ne na določenem organu).

V mesecu oktobru bodo potem temeljne in občinska kandidacijska konferenca, tako da naj bi bil nov član predsedstva Slovenije izvoljen do konca meseca novembra letos.

Občinska konferenca SZDL poziva občane, da se aktivno vključijo v evidentiranje člana predsedstva SR Slovenije. (mz)

Tudi letos priznanja Savinjsko-Saleške zbornice

Tudi letos bodo ob 29. novembru, prazniku republike, podelili zbornična priznanja — zlato plaketo, ki jo podeljujejo za izredne zasluge in dosežke pri razvoju gospodarstva, srebrno plaketo za vidnejše zasluge in dosežke pri razvoju gospodarstva, častne plakete, ki jih Savinjsko-Saleška gospodarska zbornica podeljuje za visoko stopnjo sodelovanja z zbornico in napore pri uresničevanju njenega programa ter širitev gospodarskega sodelovanja in povezovalna tudi zunaj regije in diplome Savinjsko-Saleške zbornice, te podeljujejo za zasluge pri razvoju gospodarstva, ob jubilejih ter za večletno aktivno delovanje v zborničnih organih.

Savinjsko-Saleška gospodarska zbornica Titovo Velenje že sprejema predloge za podelitev teh priznanj, na njenem naslovu pa morajo biti najkasneje do 20. septembra. (mkp)

Mi smo za model

Elkroj

JUGOBANKA

JUGOBANKA TITOVO VELENJE TITOVO VELENJE

Kersnikova 1
Telefon: 855-915

MIRA ZAKOŠEK

CELJSKO OBMOČJE

Drobno gospodarstvo v regiji ne zaživi

Kolikor se jih rodi, jih tudi zamre

Samo politična akcija ni dovolj — ustvariti je treba ekonomske pogoje. Vendarle večje sodelovanje na celjskem območju.

Po mnogih razpravah o potrebi po hitrejšem razvoju drobnega gospodarstva so o tem pred dnevi spregovorili tudi na seji sveta občin celjskega območja. Ocena, ki je že precej časa enaka, kaže, da klavrn delež drobnega gospodar-

stva v družbenem proizvodni (v razvitem svetu tudi do polovice, na našem območju dobrih šest odstotkov). V vseh občinah sicer razpravljajo o tem, kako bi zasebno obrt in družbeno drobno gospodarstvo hitreje razvijali, žal pa so kaj konkretnesega naredili le redki. Vse prepogosto se ustavljajo ob ocenah, da so za to krivi zakoni.

V zadnjih letih so na našem območju ustanovili le tri male produkcijske enote (dve v Celju,

ena v Laškem), novih pogodbenih organizacij ni več, zasebne obratovalnice pa tudi ustanovljajo zelo različno. Največji napredek beležijo v Slovenskih Konjicah, sicer pa velja, da približno toliko obratovalnic kot jih ustanovijo na novo, tudi zamre. Ob tem ko bi po načrtih morali v Sloveniji ustanoviti letno 400 do celo 700 novih malih organizacij, če želimo razvoj, kot smo si ga začrtali, pa se pri nas mnoge manjše enote ukvarjajo z vse večjimi težavami, ker jim primanjkuje dela. Namesto da bi združeno delo prepuščalo posamezne programe obrtnikom, jim programe celo jemlje. Kot je dejal sekretar MS ZKS Dane Rinc pa je tudi precej organizacij združenega dela, ki nekatere dobre programe ljubosumno čuvajo v predalih, namesto da bi ustanovljali nove delovne enote.

Celjski župan Tone Zimšek je ob tem dejal, da bi se v regiji mo-

rali bolj povezati, da ne bi po potrebnem izgubljali sil. Tu razmišljajo o podjetju za ustanovljanje organizacij drobnega gospodarstva, skupaj naj bi spregovorili o predlogu novega obrtnega zakona in še pravočasno dali nove pobude. Možnosti sodelovanja pa je še več. Božo Lednik s Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice je bil med prvimi, ki je tako pobudo sprejel, saj je po njegovem vsak prenos izkušenj še kako dobrodošel.

V hitrejšem razvoju drobnega gospodarstva, posebno še, ko naj bi ukinili nemogoče omejitve pri zaposlovanju, mnogi tudi vidijo možnost boja proti naraščajoči brezposelnosti. Ta tudi na celjskem območju močno narašča: zdaj je že nad tisoč iskalec zaposlitve, nekateri pa se bojijo, da jih bo konec leta že dva tisoč.

(frk)

EMONA EKSPRES

Vročje, da je kaj

Piše: Vinko Vaste

Prvi julij mi je vedno veliko pomenil — iz Ljubljane so odšli srednješolci, študentje, delavski razred pa na dopust. Ob tem me je razveseljevalo dejstvo, da bodo mestni avtobusi skoraj tri mesece normalni, ker drugače so kar devet mesecev na leto nenormalni: v njih se drenjamo, hodimo drug drugega po nogah, se repenčimo, zmerjamo in uganjamo podobna kulturna dejanja. Seveda je treba opozoriti, da to še ni kontrarevolucija, čeprav prebivalci slovenskega glavnega mesta menijo, da Integral vendarle »počenja« nad našimi trupli specialno vojno, ko se poživlja na fizikalno zakonitost, da lahko v istem času in na istem mestu stoji le en predmet, ne pa dva. Da je z ljudmi še toliko večji hudič, je pa jasno.

Letos pa se prvega julija to ni zgodilo. Mestni avtobusi so še vedno nabiti tako kot da nekateri posamezniki v tej hudičevini in soparici zanalasč tiščijo v vozila, da bi ostalim zagrenili življenje. Nekaj hudega je bilo zgoditi, da Ljubljana v teh dopustniških dneh ni prazna, osamljena in naploj zapuščenca. Odgovor lahko poiščete na levem in desnem bregu Save, kjer šotorijo, bivakirajo in se sploh grejo razviti turizem prebivalci našega glavnega mesta. Ob enajstih dopoldan v dvokilometerskem pasu na obeh straneh Save skorajda ni več kotic, na katerem bi nemoteno svoje telo nastavili vročim sončnim žarkom.

Preseljevanje ljubljanskega dela slovenskega naroda se je tokrat končalo le nekaj kilometrov izven mestnega centra, na obrežju reke, v kateri se upajo zmociti le najbolj junaški posamezniki, ker je Sava tako umazana, da mestne oblasti še zdaj ne vedo natanko, ali se sploh splača zgraditi čistilno napravo. Tudi, če jo zgradijo, bi iz gnojnice lahko naredili samo onesnaženo vodo, zato je bolje, da je ne zgradijo, ker tako in tako ni denarja.

Čeprav v južnih časopisih o Sloveniji vedo prav vse in še več kot to (vedo tudi za stvari, ki jih ni), pa so spregledali nesramno dejstvo, da Slovenci letos množično bojkotiramo naše morje in ga prepuščamo z dolarji in markami opremljenim tujcem. V Ljubljani je še huje, kajti za Savo ta čas ne najdete niti enega primerka človeka, ki bi bil oblečen. Dalje to pomeni, da so vsi goli in bosi, kot se za te čase spodobi, kar je seveda prav posebne vrste provokacija in omalovaževanje dosežkov našega samoupravnega sistema. Ali pa je stvar lahko tudi drugačna, ker se ve, da v naših obmorskih letoviščih domujejo in si gredo turizem popolnoma goli tujci, ki jih že samo dejstvo, da so pri nas lahko brez obleke gromozansko veliko stane. To torej pomeni, da danes biti gol ni poceni, še zlasti če si Slovenec, ker vse, kar Slovenci dandanes storimo, nas drago stane.

KS Šmartno — kabelska TV

Leto dni je minilo od otvoritve kabelske TV v naši krajevni skupnosti. Smo v fazi dokončanja izgradnje drugega dela in odpravljana napak. Gorenje — Servis uvaja neprekinjeno dežurno službo. Zato obveščamo krajanje naše krajevne skupnosti, da napake pri sprejemu javijo na naslednje naslove: Alojz Kikec (853 239), Alojz Penšek (853 842), Ivan Novinšek (853 109) in Slavko Brglez (858 275). Ti bodo napake javili dežurni službi.

Zdravko Golob

Sosedje so praznovali

Potrebna bo preobrazba

V spomin na veliko napisno akcijo v noči s 6. na 7. julij 1941 so Žalčani prejšnji teden proslavili svoj občinski praznik. Tokrat so bile osrednje prireditve na Vrnskem. Ob občinskem prazniku je slavil tudi ta kraj — minilo je namreč že 120 let odkar je ta kraj dobil trške pravice. Ob jubileju so središče trga prenovili in v soboto ga je devet pionirjev, ki so predstavljali prav toliko va-

skih skupnosti te krajevne skupnosti, tudi odprlo. Mladi krajanji trga, člani turističnega krožka, so s šopki cvetja tudi obdarili vse, ki so prišli na sobotno proslavo — pa ne le njih, ampak tudi potnike, ki so med vožnjo z avtobusom postali v njihovem kraju.

V kulturnem domu na Vrnskem je bila tudi slavnostna seja skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij, ki so se je

udeležili tudi mnogi gostje. Seveda to ni bila le priložnost za slavo, ampak tudi za presek dela in zastavitev načrtov za prihodnje. Anton Bratuša, predsednik žalskega izvršnega sveta je ob tem opozoril na težave, s katerimi se je njihovo gospodarstvo srečevalo predvsem lani. Letos so zaznali nekaj ugodnejših kazalcev, vseeno pa jih čaka še resno delo, če želijo ujeti korak z ostalimi in preiti na trdnje pot.

Na seji so tudi podelili občinska priznanja: zlate, srebrne in bronaste grbe, pa tudi plakete občine. Eno od plaket je prejel

tudi smučarski skakalec Matjaž Debelak. Vendar pa ga na podelitvi ni bilo, žalski župan Ludvik Semprimožnik pa ga je opravičil: ta dan je namreč imel važno življenjsko opravilo, saj se je poročil.

Dan poprej je Hmezad na Bregu pri Polzeli odprl največji in najodobnejši namakalni sistem v naši republiki. Z namakanjem 480 hektarov hmeljišče bodo pridelki večali za 15 do 20 odstotkov. Naložba je veljala 30 milijard dinarjev.

(frk)

SAVINJSKO-ŠALEŠKA NAVEZA

Savinjska ni le Celje

Pa še kako prav ima! Mislim namreč na nekega znanca, ki me je ošvrknil, da pri svojem pisanju savinjski del »naveze« preveč navezujem le na Celje. Saj — je poudaril — Savinjska dolina še zdaleč ni le Celje, niti ne le celjska občina, Savinjska dolina se razteza... Ta poduk geografske opredelitve te doline bom opustil. Posebno še, ker se občasno kaj radi pojavijo kakšni kraji, ki ne bi nič kaj radi sodili v to dolino. Seveda ne tedaj, ko bi o njej govorili dobro, ampak tedaj, ko bi zaradi česa slabega radi nekateri to dolino pisali kar z malo začelnico.

Da savinjsko-šaleška naveza ne pomeni le znaka »proti« med velenjsko in celjsko občino končno kažejo tudi nekateri konkretni primeri. Tak primer, ki točno dokazuje, da so se vezi med tema dvema občinama dejansko pretrgale — savinjsko — šaleško sodelovanje pa je ostalo. Kot je to primer pri gospodarski zbornici, družbenemu pravobranilcu samoupravljanja in še čem. Pri nekaterih stvareh se sicer nekaj nazira, da bi se stvari uredile spet po starem, vendar ni naše, da bi o tem prehitro odločili. Posebno še, da bi pred politiki rekli, da je tako tudi prav. Saj so

končno tudi mnogi (ali celo premnogi) govorili, da se mora velenjski del Ljubljanske banke združiti s celjskim pa... Da zdravstva ob tem sploh ne omenjamo.

Res pa je, da sta se zadnji čas ti dve občini spet zblizali na enem zelo pomembnem področju, saj se lahko v obeh sredinah pohvalijo z območji, kjer je najbolj prizadeto človekovo okolje. To pa seveda po drugi strani onemogoča primerjave.

Kaj bi na primer imeli od tega, če bi primerjali vpliv takega okolja na ljudi v Šostanju in Celju. Prav malo, saj so v obeh

primerih posledice verjetno enake — hude. Pa je zato veliko bolj smotno, da bi se ob takem primeru tudi Velenjčani zgedovali po Celjanih in se primerjali s Konjicani. Celjski zdravstveni center bo namreč pregledal večje število mladih in odraslih v občini Slovenske Konjice in Celje, torej v dveh krajih, ki se glede okolja zelo razlikujeta. V Celju je ozračje med najbolj onesnaženimi, v Konjicah še najbolj čisto. Pa bomo videli, kaj se bo pokazalo.

Sicer pa nekateri tudi pravijo, da ne bi bilo slabo, če bi se v naši regiji malo bolj primerjali s Konjicani.

(frk)

Kolumna naše vsakdanjosti

Kar nekako težko je v tej poletni vročini urejati misli. In tisti, ki so že imeli razgrete glave, namesto, da bi jih sedaj hladili v kakšni senčnici, še pregrevajo možganske zavojce.

V prvih julijskih dneh so nas razveselili delavci Kvarner expressa s »čudovitim« povabilom na Goli otok. Izjemna priložnost, piknik, z obveznimi ražnjiči in čevapčiči, kopanje, ples, lahкотen sprehod skozi kazniške prostore, ogled umetniške zbirke del bivših »delavcev« in informirojevcev, skratka super. Naša poletna alternativa je torej Goli otok. Mor-da sploh naša alternativa. Sedaj lahko samo še čakamo, da nam kdo ponudi piknik v Begunjskih zaporih, veselico v Doberdolu...

Navdušujoče misli je te dni izrekel tudi odbor za usmerjeno izobraževanje pri izobraževalni skupnosti Slovenije. In sicer o uvedbi participacije v višjem in visokem šolstvu.

Mi iz province, razen red-

kih petičnih izjem, torej vse bolj postajamo PK, KV ali kakšen podoben profil, saj bomo ljubljanski gospodi, ki hoče po 250 starih milijonov in več vnaprej za sobo za naše študente, gotovo ob tej participaciji, še stežka ustregli. Sicer pa kakšne trende zasleduje visoko šolstvo v Sloveniji, bomo kmalu vsa zahtevnejša dela bratsko razdelili.

Marin Grubič, predsednik tovarniškega sindikata v Borovu, je v svet prenesel naslednjo grozljivko o našem socializmu na pragu 21. stoletja: »Nekatere delavke v tovarni padajo v nezavest zaradi lakote.« Že res, da slabi v tržnem gospodarstvu propadejo, res pa je tudi, da marsikje životarijo predvsem zato, ker so prej nekateri mnogo predobro jedli. In ZK, ki je več časa, skrbi in simpatij namenila poslušnosti in enoglasnosti ter poskrbela, da so argumentirani apeli dobivali ustrezno diferenciacijo, sedaj seveda poži-

ra grenko pilulo: redčenje in staranje lastnih vrst in vzkliske razjarjenih delavcev pred CK!

Slovenci smo v Jugoslaviji še vedno vroča tema. Številni znalci nam nonšalantno, a grobo, merijo streho. Kar s strahom človek pokuka v Borbo, Politiko, NIN, prišluhne dnevnikom iz drugih republik. Paranoično postopam pred ogledali in iščem na svojem licu, izpod očesa na ulicah kontroliram znanec in neznanec. Sem — nisem, si — nisi kontrarevolucionar, romantični nacionalist, fašist. Nekaterim prijateljem, ki nam preko republiških mej tako skrbno žugajo, je očitno vse jasno. Prepoznali so nas. Verjetno bi bilo sicer boljše, če bi nam s svojo vsevidnostjo nakazali pot skozi nujno tehnološko modernizacijo, sebi pa pogosto iz pasti golega preživetja. A to je očitno že druga tema.

Velenjsko poletje bomo, vsaj upamo, sklenili s pomembno pridobitvijo. Res, da dela kasnijo in res prvi

september ni kakšen pomemben praznik, res to tudi ne bo multimedijski dogodek, ki bi se mu javno poklonilo nekaj tisoč naših občanov, a vendarle zaupamo našim fantom, da bodo kljub vsem tem pomanjkljivostim, zmogli obljubo pravočasno udejaniti in nekaj sto bodočim šolarjem, omogočiti učenje v sicer močno realsocialistični šoli, brez kuhinje, jedilnice in telovadnice. Očitno smo ugotovili, da so marginalne pridobitve našega pedagoškega sistema, saj visoke cene šolske prehrane itak vedno bolj krčijo število »šolskih jedcev« in ubujajo Vorančevo zgodbo o črnem in belem kruhu. Pogled na pomembne športne objekte v Titovem Velenju, če ga bodo pedagogji učencem ob prenatrpani snovi lahko omogočili, pa bo gotovo naše otroke prevel s takšno blaženostjo in športno srečo, da jim kakšne neumne misli o lastni rekreaciji ne bodo razganjale mladostnih glav.

In če nam in našim otrokom to poletje še ni dovolj rožnato, potem ga strnimo v teh dneh na stadionu ob jezzeru. Videli bomo cirkus v cirkusu.

BORIS ZAKOŠEK

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan

Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853 451, 856 955, 855 450. Brzjavni

naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 700 dinarjev. Mesečna naročnina 2.540 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 15.240 dinarjev, za tujino 25.900 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS GLAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Govor predsednika republiške konference SZDL Slovenije Jožeta Smoleta na 9. srečanju aktivistov šaleško-mislinskega okrožja

Iz krize po demokratični poti

Naše srečanje poteka v času, ko se srečujemo z novimi preizkušnjami, predvsem pa s številnimi usodnimi vprašanji, ki so že večkrat razgibala politično življenje vseh slojev našega naroda. Socočamo se z novo fazo reševanja družbene in ekonomske krize v SFR Jugoslaviji. Ne glede na vse zaplete in globoka protislovja je objektivno vendarle okrepjen položaj socialističnih sil, ter jasnejše opredeljena socialistična samoupravna alternativa našega razvoja, do katere je prišlo s Konferenco ZK Slovenije in s Konferenco ZK Jugoslavije ter njenimi usmeritvami. Govorim o uveljavljanju ukrepov, ki so pogoj za gospodarsko in politično reformo. V široki javni razpravi o možnih ustavnih dopolnilih se je zaostрил idejni spopad, ki je izraz različnih interesov v naši jugoslovanski družbi. Napredni, propulzivni del jugoslovanskega gospodarstva se zavzema za tržno ekonomijo in socialistično samoupravljanje, zaostali del našega gospodarstva se pa zavzema za širok državni dežnik. Vendar prevladuje napredni koncept, kar se kaže tudi v prenovi ZK in nujni prenovi v SZDL — ki ji je Konferenca ZK Jugoslavije odprla jugoslovansko razsežnost.

Sredi tega se danes nahajamo, spoštovane tovarišice in tovariši, na to je osredotočena vsa naša pozornost. Ključno vprašanje, ki se ga moramo zavedati je, ali smo se iz krize sposobni izveči po demokratični poti z združevanjem ustvarjalnih sil dela in znanja, ali po nedemokratični poti in z delovanjem oblasti. Prepričan sem, da se vsi strinjamo, da moramo iz krize priti po demokratični poti, z oslonitvijo na moč ljudskih množic in z zagotavljanjem novih širših horizontov človekovih pravic.

Ko vas pozdravljam v imenu SZDL, vas želim spomniti tudi na pomembnost izročil naše predhodnice, Osvobodilne fronte slovenskega naroda, ki se mi jih zdi v tem času še kako smotno poudariti. Pluralizem med nami moramo nenehno razvijati, saj bomo le tako lahko zadržali sodobni demokratični značaj samoupravne socializma. To nam vleva naše ljudsko — frontovsko izhodišče. Socialistična zveza Slovenije naj bo široko ljudsko gibanje za moderni socializem, gibanje, ki bo s širino demokratičnega dialoga zagotavljalo ustrezne rešitve in odpiralo nove horizonte človekovih pravic. V jugoslovansko socialistično skupnost enakopravnih narodov in narodnosti smo stopili kot suveren narod. Kot taki

se hočemo razvijati tudi vnaprej in se nenehno usposabljam za to, da prispevamo svoj delež k hitrejšemu utrjevanju socialistične samoupravne in neuvrščene Jugoslavije.

Kljub takšni jasni opredelitvi in prizadevanjem pa se moramo spet in spet vprašati zakaj resnica o SR Sloveniji tako težko prihaja v druge dele Jugoslavije. Zakaj in v čigavem interesu je ustvarjanje izkrivljene podobe in predsodkov o Sloveniji, sejanje nezaupanja v vse kar se dogaja ali prihaja iz Slovenije. Največjo odgovornost zato gotovo nosijo vsi tisti, ki z neodmerjeno javno besedo brez poznavanja dejanskega stanja, resničnih razmer in dejstev delijo lekcije in brez argumentov dajejo od daleč in s strani ocene o vsem kar se pri nas dogaja ali pa naj bi se po nji-

dogajanj pri nas. Posledica tega je, da se nam pod vtisom tako ustvarjenih napačnih in izkrivljenih predstav z zaskrbljenostjo obračajo občani iz drugih delov Jugoslavije, posebej tisti katerih sinovi odhajajo na služenje vojnega roka v Slovenijo, z vprašanji, kaj se pri nas dogaja in kaj jih tu pravzaprav čaka.

Eden od občanov iz Srbije je poslal pismo, v katerem navaja, da bo njegov sin septembra šel na služenje vojnega roka in da se boji, če bo moral na služenje v Slovenijo, boji pa se zato, ker je zvedel, da se v Sloveniji psuje, da se pljuva po vojaki JLA, da se šikanira oficirje in ker je iz tiska izvedel, da nikdar na Kosovu ni bilo tako negativnega razpoloženja proti JLA kot je to danes v Sloveniji. Takšna pisma me resnično prizadenejo, ker sem pre-

javne besede in zlasti odgovornost. Tisk, radio in televizija pa tudi vsi drugi, ki v javnosti nastopajo, bi se morali zavedati svoje velike vloge in odgovornosti za krepitev sožitja, sodelovanja in zaupanja med narodi za večjo kulturno in vsakršno drugo izmenjavo, za pretok ljudi, idej in znanja.

Zahteve slovenske javnosti, da se v primeru osumljenih za izdajo vojaške tajne, dosledno spoštujemo človekove pravice, se v nekaterih sredinah v drugih delih Jugoslavije izkazuje kot nedovoljen na vojaške pravosodne organe pri nekaterih pa se to celo interpretira celo kot napad na jugoslovansko ljudsko armado in kot napad na integriteto socialistične Jugoslavije.

Mi vsi vemo, da je izdajanje vojaške tajnosti hudo kaznivo

hovem dogajalo. Velik delež k temu prispevajo tudi nekatera sredstva javnega obveščanja, ki napihujejo sleherni izpad ali neodgovorno ravnanje posameznikov in to uporabijo za prikazovanje razmer v Sloveniji nasploh. Takšen primer, teh pa v zadnjem času ni malo, je tudi prikazovanje posameznih neodgovornih izgrezov in žalitev pripadnikov JLA ali drugih narodov in narodnosti, ki se na žalost dogajajo ne samo v Sloveniji ampak v vsej Jugoslaviji in ki smo jih vsi, vsa slovenska javnost odločno obsodili. V delu tiska se je na takšen način ustvarilo skrajno negativno, enostransko in tendenciozno razpoloženje do Slovenije in

pričan, da so avtorji teh pisem pošteni ljudje, ki pa so očitno indoktrinirani z nekaterimi napisi v delu jugoslovanskega tiska in z nekaterimi predstavami na TV in v nekaterih drugih sredstvih obveščanja. Mi v Sloveniji vemo, da takšne poglede in takšna strahovanja z dejanskim stanjem pri nas in z resničnim razpoloženjem naših ljudi nima nič skupnega, je pa posledica neodgovornega ravnanja tistih, ki na takšen način manipulirajo z javnostjo. Ne vem ali se pri tem zavedajo težkih in daljnosežnih posledic, ki jih to povzroča. Nezaupanja, ki se na takšen način vnaša med narode in narodnosti ni lahko popraviti. Kje je tu razum, etika

dejanje in to ne samo v socialistični federativni ampak v sleherni demokratični državi. Vendar kadar gre za preiskavo in za sodni postopek moramo zagotavljati spoštovanje človeških pravic, dokler stvari niso dokazane, dotlej ne morejo biti smatrane za kaznive. V tem pogledu smatramo, da je popolnoma razumljiva zahteva, da naj se obtoženi branijo s prostosti, da naj imajo civilne advokate in da naj se proces vrši v javnosti. To so normalne zahteve, ki jih izpostavlja slovenska javnost. So v skladu s spoštovanjem človekovih pravic. Naj ob tem omenim da je Jugoslavija ratificirala mednarodni pakt o človekovih pravicah, ki v tem pogle-

du posebej zagotavlja pravice vseh obdolženih do obrambe s prostosti in seveda tudi pravice, da imajo civilne zagovornike, odnosno advokate. Teh zahtev ni možno tretirati kot napad na vojaške pravosodne organe, posebej pa ne kot napad v negativnem smislu na jugoslovansko ljudsko armado. Tudi kulturni miting, ki je bil v Ljubljani, so nekatera sredstva obveščanja v drugih delih Jugoslavije prikazala skrajno tendenciozno. Nekateri posamezniki pa so si celo dovolili trditve, kot da je na tem mitingu prišlo do fašistoidnih pojavov. Takšne laži odločno obsojamo, njihove avtorje pa opozarjamo, da je njihovo ravnanje resnično naperjeno zoper interese naše jugoslovanske skupnosti, zoper medsebojno zaupanje, zoper enakopravno bratško sodelovanje narodov in narodnosti Jugoslavije.

Mi nimamo seveda ničesar zoper kritično obravnavanje posameznih pojavov, toda sleherni kritika mora biti utemeljena in mora upoštevati dejstva. Napihovanje posameznih ekscenčnih pojavov na obrobju našega družbenega dogajanja pa je skrajno neodgovorno početje. Z vsjo odločnostjo zavračamo in obsojamo tudi namigovanja v posameznih jugoslovanskih sredinah, češ da je sedanje politično-družbeno dogajanje v Sloveniji podobno nacionalističnemu »maspokretu« na Hrvaškem v sedemdesetih letih. Takšne primerjave so brez sleherne osnove. V Sloveniji se zavzemamo za množično gibanje občanov za prenovo naše družbe, za graditev modernejšega socializma, v katerem bo občan resnično nosilec politične oblasti. Takšno napredno množično gibanje občanov za resničen samoupravni socializem naj bi se zagotavljalo predvsem s prenovo Socialistične zveze in vse večjo vlogo vseh njenih organizacij.

Teh nekaj iztočnic se mi zdi pomembno poudariti tudi danes, ko se srečujemo v prijaznem okolju z vami, aktivisti OF Šaleško-Mislinskega okrožja, z udeleženci in pričami osvobodilne

vojne, ki naj je združevala skupna vodilna misel boja proti fašizmu in sodelavcem okupatorja, za svobodo in boljše narodovo življenje. O bogatem prispevku vaše doline k temu plemenitemu cilju govori 773 žrtev, tukajšnjih prebivalcev, ki so dali svoje življenje v času osvobodilnega boja za svobodo. O razvejanosti vašega delovanja pa priča tudi podatek, da je bilo v vaši dolini pred koncem vojne, poleg slovenjgraškega in soštanskega okrajnega odbora OF, kar 49 krajevnih oborov OF. O boju proti okupatorju in o žrtvah, ki jih je zahteval, pričajo številna spominska obeležja v Šaleški in Mislinski dolini, ki so nam vsem v trajno opozorilo, da je bila cena naše svobode izjemno visoka in da tega ne smemo nikoli pozabiti.

Aktivisti OF, borci NOB so ostali zvesti velikim idealom. To se kaže v dejstvu, da so zelo aktivni in organizirani pri reševanju današnjih težkih problemov naše družbe.

Naj se ob zaključku, dragi prijatelji, spoštovane tovarišice in tovariši, pridruživim vsem, ki vam želijo prijetno in plodno srečanje, s priščno željo, da se ta tradicija ohrani tudi v prihodnje.

Pozdravni govor Janka Ževarta

OF slovenskega naroda rojena v najtežjem in najusodnejšem trenutku, ko so nemške zastave zmagovito plapolale skoraj v vseh evropskih prestolnicah, je prerastla v mogočno in nepremagljivo organizirano silo slovenskega naroda. Njeni cilji so prej ko slej postali sestavni del zavesti in hotenja vsakega zavednega Slovenca. Zapisana bodo ostala dejstva, ostalo pa bo nezapisano in nedojeto od kod so borci in aktivisti črpalili moč in energijo, da so do kraja izmučeni, lačni in prezeblji v snegu do kolen, juršali na sovražnikove položaje. Kot v poslovljnih pismih na smrt obsojenih ne zasledimo besede obupa, ampak vero in upanje v zmago. Kako pojasniti in razumeti, da so se v tako nemogočih in težkih pogojih ustvarila tako številna in globoko doživeta umetniška dela. Kako to, da so se prav v vrtincu ubijanja in klanja rodile in dobile novo vsebino ideje o bratstvu, tovarištvu, humanosti medčloveški solidarnosti. Bili so to časi, ko nobeni napori, nobene žrtve niso bile prevelike, da bi se s programom OF seznanil sleherni Slovenec. Bili so to časi, ko se je z ne z besedami, ampak z dejanji dokazovalo ljubezen svobodi in svojem narodu. OF je znala pri vsakem posamezniku spodbuditi občutek njegove pomembnosti, odgovornosti in dolžnosti, da je tudi njegov osebni prispevek, nepogrešljiv za dosego končne zmage. Bili so časi, ko življenje ni imelo hkrati tako visoke in tako nizke cene. Naše vrste so vse redkejše, postajamo vse starejši, pa kljub temu se ne smemo zadovoljiti, da bi bili le sooblikovalci preteklosti ne pa tudi sedanosti.

Prijateljstvo skovano v najtežjih časih je najbolj trdno

Prijetno je bilo zadnje nedeljo posedeti pri restavraciji ob velenjskem jezeru. Toliko »starih« znanec se je zbralo tu. In prav toliko lepih, nepozabnih spominov! Nekaterim smo za hip prisluhli.

JOŽE POGORELČNIK iz Slovenj Gradca: »Od julija 1944 sem bil borec 3. bataljona VDV brigade, ki je delovala na tem področju. Prav zaradi tega že dolga leta sodelujemo borci našega bataljona na teh srečanjih aktivistov. Vedno rad pridem, saj srečam znance iz tistih težkih časov.«

Današnje srečanje je bilo še posebej lepo, z zanimanjem pa sem prisluhnil besedam Jožeta

Smoleta: Tudi sam sem namreč zaskrbljen nad dogajanjem v naši družbi, ki v zadnjem času resnično ni takšna kot smo jo zasnovali med vojno.«

MARIJA VRABIČ iz Škal: »Teh srečanj vedno težko čakam. Nekdanji prijatelji smo se razkropili na številne strani in mnogi se sploh ne videvamo. Tukaj pa pridemo skupaj in malo poklepetamo, obudimo spomine. Veliko jih je, mnogi so lepi, tisti bolj strašni, težki pa so na srečo že bolj zatonili v pozabo.«

Do pomladi leta 1944 sem bila pomočnica mobilizacijskega referenta za Šaleško dolino, potem pa tudi sama odšla v partizane, v Serčerjevo brigado.

Nad dogajanjem v naši družbi sem vse bolj zaskrbljena. Motijo me različni izgrede, ki jih sicer izzovejo posamezniki. So sicer redki, a so in tisti, ki jim prav pridejo, jih izkoristijo za metanje slabe luči na celotno republiko.«

HELENA ŽEVART, Titovo Velenje: »Bili smo partizanska družina in tudi sama sem delovala kot aktivistka vse od 1941. leta. Brat Martin Polh je imel partizansko bolnišnico v Cirkovcah, partizanom pa se je zelo kmalu pridružil moj brat Izak. Jaz sem takrat živel v Stari vasi, moja glavna naloga pa je bila zbiranje hrane, pomagala pa sem tudi pri urejanju in vzdrževanju partizanske bolnišnice.«

Vedno sem srečna, ko pridem med svoje znance, med svoje sodelavce. Vesela sem, da nas je toliko in da smo še tako pri zdravju.«

FRANC KNEZ iz Slovenj Gradca: »Naša 11-članska družina je ves čas pomagala partizanom, leta 1943 pa sem se jim tudi jaz priključil. Partizani brez aktivistov na terenu, ki so jim priskrbeli hrano, zagotavljali sanitetni material, obveščali, ne bi mogli biti tako uspešni. In jaz cenim aktiviste enako kot moje partizanske tovariše. Vesel sem takšnih srečanj. Ravno danes sem se spet srečal s prijateljem, ki ga nisem videl vse od vojne. Zelo sem ga bil vesel, na takšna

srečanja pa bom z navdušenjem prihajal tudi v bodoče.«

STANKO PODVINŠEK iz Gaberki: »Srečen sem, da nekdanji aktivisti nismo pozabljeni, da se nas kdo spomni in nas povabi skupaj. To nam resnično veliko pomeni. Srečamo se nekdanji sodelavci in imamo se o čemu pogovarjati. Tokratno srečanje je bilo še posebej dobro pripravljeno, vsi pa smo bili veseli, da nam je govoril Jože Smole.«

Kot aktivist sem delal na področju Gaberki med vojno predvsem v gospodarski komisiji, ta pa je skrbel za hrano, sanitetni in drug material partizanskih enot.«

(mz, vos)

Jože Pogorelčnik

Marija Vrabič

Helena Ževart

Stanko Podvinšek

Franc Knez

Nova Erina samopostrežna trgovina v Šaleku

Razrešili problem osnovne preskrbe

Tako so lani septembra skupaj s krajevno skupnostjo Škale, razrešili problem osnovne preskrbe v tem kraju. Decembra lani so odprli vrata specializirane trgovine Zlatica v centru Titovega Velenja (ta je zdaj odprta poleg sobote popoldne tudi ob nedeljah dopoldne), s katero so pomembno izboljšali turistično ponudbo našega mesta. Maja letos so preuredili trgovino Železnina v Šostanju in posodobili skladišče, prejšnji teden pa so k vsemu temu pridali še sodobno samopo-

strežno trgovino v Šaleku. S tem pa njihova naložbena dejavnost še ni sklenjena. Pripravljajo se na gradnjo še dolgo načrtovane tehnične blagovnice. Adaptirali bodo trgovine Zibka, Dekor, Standard, Živila, upamo pa da bodo kmalu pomagali tudi pri razrešitvi problema osnovne preskrbe v Topolšci.

»V naši delovni organizaciji že dalj časa prevladuje misel in spoznanje, da brez vlaganj, posodabljanja poslovanja, specializacije prodajnega asortimana in po-

Za to srednjeročno obdobje so si delavci Ere zastavili nekatere pomembne in obsežne investicijske naloge, ki jih kljub slabšim pogojem gospodarjenja, seveda z velikim odrekanjem, uspešno uresničujejo.

trebnega izobraževanja ni razvoja in s tem socialne varnosti zaposlenih,« je v govoru ob otvoritvi trgovine Šalek, poudaril pomočnik direktorja tozda Maloprodaja Marjan Jerič.

Največ pozornosti je seveda namenil novi trgovini, ki jo je do tretje gradbene faze zgradila Stanovanjska skupnost občine Velenje, za finalizacijo in opremo pa je poskrbelo Era, kar jih je veljalo okoli 500 milijonov dinarjev.

Skupaj z zunanjimi površinami, obsega trgovina Šalek 600 kvadratnih metrov, trgovina pa se razprostira na 460 kvadratnih metrih, od tega je dobra polovica namenjena prodajnim površinam.

Največji del nove trgovine je namenjen prodaji »specerijev«, imajo pa tudi sodobno opremljeno in dobro založeno mesnico,

In kot je pri nas že navada — k trgovini sodi tudi bife.

Skupno je v novi trgovini zaposlenih 16 delavcev, vodita pa jo poslovodkinja Anica Fliser in njen pomočnik Saša Jagodič. Ta dva sta tudi trgovino Šalek po slovesnem prejemu ključev, v prisotnosti številnih krajanov nove stanovanjske soteske, ki so trgovino osnovne preskrbe nestrno pričakovali, odklenila in jo tako predala namenu.

Tako kot vse naše samopostrežne trgovine, je tudi ta odprta ob delavnikih od 7. do 19. ure, ob sobotah pa do 15. ure. V mesecu juliju pa je ta trgovina dejurna. S tem smo v Titovem Velenju razrešili problem julijskega sobotnega dejurnstva, saj so morali doslej Velenjčani julija (če so kaj pozabili kupiti) in dejurno trgovino v Šostanju.

M. Zakosek

Gorenje Gospodinjski aparati — tozid Kompressorji Črnometelj

Boljši kompressorji, večja proizvodnja

V delovni organizaciji Gorenje Gospodinjski aparati, največjem jugoslovanskem proizvajalcu in izvozniku izdelkov tako imenovane bele tehnike, si prizadevajo, da bi pospešeno posodobili tehnologijo za proizvodnjo gospodinjskih aparatov, s čimer želijo zagotoviti njihovo večjo kakovost in zanesljivost, posodobiti izgled, zmanjšati porabo reprodukcijskega materiala in povečati njihove učinke (z manj složene energije zagotoviti najmanj enake, če že ne boljše učinke). Program tehnološke modernizacije delovne organizacije Gorenje Gospodinjski aparati predvideva tudi posodobitev in povečanje proizvodnje v TOZD-u Kompressorji Črnometelj. Pri tem velja posebej poudariti, da poteka vsa dosežanja tehnološke modernizacije ob nemoteni redni proizvodnji, kar zahteva izjemne napore delavcev v proizvodnji in izvajalcev del. Takšna praksa bo uveljavljena tudi pri naložbi v Gorenjevi tovarni Kompressorjev v Črnometlju.

V TOZD-u Kompressorji Črnometelj delovne organizacije Gorenje Gospodinjski aparati izdelujejo zdaj kompressorje v tako imenovani PV izvedbi. Z letnim delovnim načrtom so predvideli proizvodnjo 739.000 kompressorjev, jih bodo pa — spričo velikega povpraševanja, izdelali najmanj 830.000. Lani so jih na dan naredili v povprečju 2.900, letos pa so povprečno dnevno proizvodnjo povečali na 3.400. 16. junija pa so dosegli največjo dne-

vno proizvodnjo vseh časov; izdelali so 3.854 kompressorjev. V Črnometlju zadnje mesece ugotovljajo, da so se povečale potrebe po kompressorjih v obeh Gorenjevih tovarnah hladilno-zamrzovalne tehnike, v Titovem Velenju in Bihacu, v večji meri pa je zaživel tudi izvoz kompressorjev. Lani so iz Črnometlja poslali prve kompressorje na Kitajsko, letos pa so jih v to daljino azijsko državo že odpravili blizu 25.000. Računajo pa na nova naročila. Sicer pa se TOZD Kompressorji Črnometelj vključuje v izvoz enot za hladilno-zamrzovalne aparate na Poljsko.

Predsednik poslovodnega odbora delovne organizacije Gorenje Gospodinjski aparati Ladi-

slav GRDINA je med nedavnim pogovorom z novinarji v Črnometlju poudaril, da si v Gorenju ne znajo predstavljati razvoja bele tehnike oziroma izdelkov hladilno-zamrzovalne tehnike brez črnometjskega TOZD-a Kompressorji. Proizvodnja hladilno-zamrzovalnih aparatov v Titovem Velenju in Gorenje Bira v Bihacu je namreč v mnogočem odvisna od proizvodnje kompressorjev v Črnometlju. Ker Gorenje več kot polovico vseh izdelanih hladilno-zamrzovalnih aparatov proda na tehnološko najzahtevnejše svetovne trge si prizadevajo, da bi v Črnometlju izdelovali tehnološko naj sodobnejše, se pravi tudi energijsko varčne, kompressorje.

Gorenje je nedavno tega, kot

smo že poročali, podpisalo pogodbo o dolgoročnem sodelovanju pri proizvodnji kompressorjev za hladilno-zamrzovalne aparate z Dankso firmo DANFOSS. Takoj po podpisu pogodbe so v Gorenju Gospodinjski aparati že začeli pripravljati načrte za posodobitev in povečanje proizvodnje kompressorjev v TOZD-u Kompressorji Črnometelj. Še letos pa bodo, kot je načrtovano, podpisali pogodbo za dobavo opreme. Prvi novi kompressorji v tako imenovani TL izvedbi bodo v tovarni v Črnometlju narejeni ob koncu leta 1989. Za leto 1990 že načrtujejo proizvodnjo 400.000 kompressorjev v TL izvedbi. Ob njih pa bodo v tej Gorenjevi tovarni izdelovali še kompressorje v tako imenovani FR izvedbi. Po končanih naložbenih delih bodo v tej Gorenjevi tovarni v Črnometlju naredili letno 1.200.000 kompressorjev, od tega 800.000 v TL in 400.000 v FR izvedbi. Proizvodnjo kompressorjev v tako imenovani PV izvedbi, ki jih delajo

zdaj, pa bodo po letu 1990 povsem opustili. Ob tem kaže poudariti, da bo TOZD Kompressorji Črnometelj z osvojitvijo proizvodnje tehnološko naj sodobnejših in energijsko varčnih kompressorjev skorajda v celoti zadovoljil vse Gorenjeve potrebe po kompressorjih za hladilno-zamrzovalne aparate.

Naložba v posodobitev in povečanje proizvodnje kompressorjev v Gorenjevi tovarni v Črnometlju bo veljala, po sedanjih cenah, okrog 12 milijard dinarjev. Čeprav bodo proizvodnjo povračilo za 50 odstotkov, bodo dodatno zaposlili le okrog 20 delavcev;

zdaj jih zaposlujejo v tozdu Kompressorji Črnometelj (s kontrolno vred, ki je organizirana v DSSS Gorenje Gospodinjski aparati) 179.

N. K.

Zbornica ocenila gostinske lokale

Največ — pet zvezdic — samo trem obratom

Dobro je, če že predno vstopiš v gostilno več, kaj v njej lahko pričakuješ. Približno lahko slutiš, kakšne bodo cene in kakšna bo postrežba, če na vhodu zagledaš pet, štiri, tri, dve ali samo eno zvezdico in jasno ti mora biti tudi, kakšen je bife, če je prve in kakšen, če je druge kategorije.

Savinjsko-Šaleška gosposarska zbornica Titovo Velenje se je letos lotila ocenjevanja — ne samo velenjskih ampak tudi moziških gostinskih obratov. To je izvedla posebna komisija imenovana nalašč za ocenjevanje gostinskih lokalov, v njo pa so bili imenovani gostinci. Zvezdice in kategorije so že določili, v prihodnjih dneh jih bodo tudi uradno izročili.

Komisija je v obeh občinah ocenila 77 gostinskih obratov, od tega v moziški občini 45 in v velenjski 32. S petimi zvezdicami — znaki najvišje kakovosti za restavracije in gostilne je nagradila tri, štiri zvezdice si je zaslužilo 15 gostiln, 12 so jih ocenili s tremi zvezdicami, šest z dvema, dve gostilni pa sta dobili eno samo zvezdico.

Nekateri gostinski obrati niso bili ocenjeni — iz različnih razlogov, nekateri se tudi niso pustili oceniti — ti bodo morali zastarele ocenitve sneti z vidnih mest in jih vrniti. Komisija je pri delu na terenu ugotavljala tudi, da so kriteriji, ki so dobri za ocenjevanje

gostiln, neprimerni za specializirane lokale recimo pizzerije, pivnice, bistroje, ki so, tako meni komisija, glede na predpisane kriterije oskudovani in je že v prihodnjem letu zato pravilnik potrebno prilagoditi.

Ker pa vas gotovo zanimajo ob vsaj najvišjih zvezdicah tudi imena — pet zvezdic so si prislužili: Vila Herberstein, Restavracija Vesna in v moziški občini gostilna Raduha v Lučah. S štiri zvezdicami se ponasajo: Vila Široko, restavracija Jezero, Delavski klub, restavracija Nama, restavracija Paka, Kajuhov dom, Pakina Pizzerija, gostilna Breda Rajh, Hram pod gozdom, gostilna Pri Miri in gostilna Pod klanecem v velenjski občini, v moziški pa: Gostilna Jakoba Filača v Gornjem gradu, Turist Mozirje, Gostišče Atelšek in gostilna pri Kumu.

To so samo gostilne in restavracije, ki jim je komisija podelila pet in štiri zvezdice. Sicer pa, že kmalu boste lahko ob vstopu v izbrano gostišče razbrali tudi vse tisto, kar smo že uvodoma zapisali. Ali bo izbor komisije enak vašemu izboru in mnenju je seveda prepuščeno vam. Določen smerokaz pa je. (mpk)

Ukrepi režejo porabo Družbenopolitični zbor

(Nadaljevanje s 1. strani)

Največ časa se je družbenopolitični zbor na petkovem zasedanju zadržal, poleg obravnave sanacijskega programa Tovarne usnja Šostanj, ob obravnavi majske analize. V celoti je soglašal s predlogi ukrepov in aktivnosti za uresničevanje družbenega plana občine do konca letošnjega leta, ki jih je v sprejem predložil izvršni svet. Gre za sklop predlaganih ukrepov s področja družbenih dejavnosti, interesnih skupnosti, materialne proizvodnje, proračuna, varstva okolja, sanacije organizacij združenega dela in zaposlovanja. Vsi predlagani ukrepi so takšni, da jih lahko v občini izvedemo do konca leta, pripomogli pa bodo k izboljšanju stanja in odpravi odmikov od začrtanih poti.

V bogati razpravi pa so delegati tega zbora podčrtali, da pa so nekatera področja v analizi premalo celovito in kritično obdelana, ta ugotovitev velja zlasti za področje gostinstva in turizma, ekologije in iskanja odlagališč posebnih odpadkov. Ob obravnavi majske analize je družbenopolitični zbor menil, da bi morali vsi trije zbori že jeseni podrobneje obravnavati in se seznaniti z uresničevanjem sprejetih sklepov s področja ekologije in spregovoriti tudi o nadaljnjem razvoju turizma.

Družbenopolitični zbor je podal tudi dve zanimivi pobudi — ena je, ali ne bi kazalo, ponovno proučiti drugačno uporabo delovnega časa kot je v navadi, druga pa — proučiti možnost

odprodaje družbenih stanovanj. Nekoliko pestrejša kot je običajno je bila še razprava ob točki volitve in imenovanja, povzročila pa jo je razrešitev delegatov za zbor občin skupščine SR Slovenije, kjer je ob imenih naveden kot vzrok — neudeležba. Zato je družbenopolitični zbor tovarnišem, ki so to nalogo prevzeli, potem pa niso delali, izrekel kritiko.

Seznani pa so se tudi z odstopom delegata tega zbora Aleksandra Kneževića. (mpk)

Zbor krajevnih skupnosti

Očitno je delegate zbora krajevnih skupnosti 18 točk dnevnega reda ponedeljkovega zasedanja »prestrašilo in niso, vsaj nekatere, dopustili obremenjevanja svojih misli pred dopusti z razno raznimi vprašanji, ki jih ponujajo razmišljanja ob obravnavi tako imenovane majske analize, predlog sprememb in dopolnitev dolgoročnega plana občine Velenje za obdobje 1986—2000, pa vrsta predlaganih prostorskih ureditvenih pogojev planskih celot. Udeležba je bila na ponedeljkovem zasedanju tega zbora namreč zelo slaba. Kaj dosti pa se niso oglašali tudi tisti, ki so se zasedanja udeležili.

To, da zapisane usmeritve, načrtovani procesi v srednjeročnem družbenem planu občine Velenje za obdobje 1986—1990 niso tekli kot bi morali, ni nič novega. Za-

to delegati k zapisanim ukrepom majske analize niso ničesar bistvenega dodali kot samo to, da se na napakah ne smemo več učiti.

O težavah šostanjske tovarne usnja, po mnenju delegatov, v občini govorimo že vsaj 15 let. Bistvenih premikov na bolje pa ni nikjer. Zato je premočno pisati le ukrepe, sanacijske programe, jih predložiti kolektivu, da se ta mora znati kot ve in zna. V izboljšanje položaja bi se morala po svojih močeh vključiti tudi širša družbenopolitična skupnost. Zato mora biti za izvedbo predloženega sanacijskega programa tudi ta enako odgovorna kot delavci Tusa.

Kljub obsežnemu dnevnemu redu, za katerega moramo tudi tokrat ugotovljati, da je predlagatelj vanj vključil več formalnih kot vsebinskih zadev, bi bilo zasedanje kmalu konačno, če ... Če ne bi bilo predloga odloka o določitvi okolišev osnovnih šol v občini Velenje. S predlaganimi »mejami« se namreč ni strinjal delegat krajevnih skupnosti Konovo. Otroci Konovega bi namreč po njem morali nadaljevati šolanje na novi šoli Šalek. Obsojdi je takšno sprejemanje odloka, ki je navsezadnje pomembno tudi za krajevno skupnost. Tu predlagatelj, VIZ Velenje, ni upošteval pripomb krajanov, niti se ni toliko potrudil, da bi jih o vsem, kar jih zanima, informiral. Prav tako se nihče od odgovornih te delovne organizacije ni udeležil ponedeljkovega zasedanja, da bi delegatom vsaj na samem kraju povedal razloge za enofazno sprejete omenjenega odloka. Slaba volja delegata Konovega ter takšen odnos predlagatelja pa sta imela za posledico vrnitev predloga v osnutek.

Posodobitev proizvodnje šteditnikov

Naložbena dela namenjena tehnološki posodobitvi proizvodnje v tozdu Štedilniki Gorenje Gospodinjski aparati so v največjem razmahu. Že drugi mesec potekajo gradbena in tehnična dela pri posodobitvi površinske zaščite in proizvodnje v surovinskem oddelku.

Preselitev drobilnih mlinov in postopka priprave emaila na drugo za tehnološki proces primernejšo lokacijo ter postavitev nove peči za žganje emaila sta posega za tehnološko obnovo površinske zaščite. Lokacija za preselitev drobilnih mlinov in priprave emaila, bo kmalu pripravljena, med kolektivnim dopustom pa bodo še zgradili novo peč za belo emailiranje. Tako zaokrožena posodobitev površinske zaščite bo olajšala pripravo in izboljšala kakovost emaila, povečala zmogljivosti belega in barvnega emailiranja ter dosegla pomembne prihranke energije. Ker bodo v novo peč vgrajeni naj sodobnejši izolacijski material in se bo peč izklapljala v nočnem času, bodo bistveno izboljšane klimatske oziroma temperaturne razmere v neposrednem okolju, saj bo oddajanje toplote v okolje bistveno zmanjšano.

Posodobitev proizvodnje v surovinskem oddelku zajema postavitev prve od treh sodobnih transfernih linij. V transferne linije bodo vgrajene hidravlične stiskalnice, ki bodo izdelovale oblikovno in konstrukcijsko zahtevnejše in kakovostnejše polizdelke za štedilnike. Postavitve prve transferne linije, drugi dve načrtujejo pozneje, bo delno odpravila ročno delo delavci pri 500-tonskih stiskalnicah, je pa pomemben začetek humanizacije dela v tem oddelku.

Posodobitev proizvodnje v tozdu Štedilniki bo omogočila povečanje fizičnega obsega proizvodnje tako za izvoz na najzahtevnejše tuje trge kot za domače kupce. Gre za proizvodnjo kakovostnejših in konstrukcijsko naj zahtevnejših izdelkov, prilagojenih željam in zahtevam svetovnega tržišča in tudi za povečanje produktivnosti.

Dušana Založnik

Veplaspov jadralni program

Med štirimi prednostnimi proizvodnimi programi v Veplasu ima jadralni posebno mesto. Sploh jembori so že sedaj eden najboljših izvoznih artiklov tega kolektiva. Od lani proizvedenih 50 tisoč so jih kar 80 do 90 odstotkov izvozili na tuja konvertibilna tržišča — Nemčijo, Italijo, Francijo, zadnji čas se odpira tudi avstralsko tržišče, v pričakovanju je še ameriško. Kako ob veliki konkurenci, ob nekaterih uvoženih materialih obdržati drugo oziroma tretje mesto med proizvajalci tega blaga v svetu — tako po kakovosti kot količini — je vprašanje, na katerega v tem času v Veplasu iščejo najboljšje odgovore. Trgu so se s proizvodnjo deljivega jembora nekako že prilagodili. Kakšnih posebnih novosti pa v tem času ne predvidevajo pri proizvodnji standardnega in otroškega jembora.

Doseči čim večjo kakovost je bil eden od glavnih razlogov, da so v tem kolektivu lani opustili proizvodnjo jadralnih desk po

obstoječi tehnologiji. Polaris, Kondor in Tajfun naj bi v kratkem času zamenjala kakovostna epoksi jadralna deska, ki jo namestijo predstaviti na letošnjem sejmu v Münchenu. Na trg naj bi prodrli predvsem z dvema njenima odlikama — nova deska je lažja in trdnjša — ter s ceno. Dve vrsti teh desk, trenutno je še v razvoju, naj bi proizvajali z lastnimi zmogljivostmi, preizkusili pa jih bodo že konec tega meseca oziroma v začetku prihodnjega, v poskusni proizvod-

Novi izdelki

nji naj bi izdelali 200 kosov teh desk, z usposodovitvijo tehnološke linije pa naj bi v Veplasu proizvedli okrog 4000 kosov na leto. Medtem ko domači strokovnjaki razvijajo epoksi desko po lastni tehnologiji in konstrukciji, so se odgovorni tega kolektiva povezali z Alphom iz Salzburga. Sodelovanje z avstrijskim partnerjem so zastavili tako, da jim ta dobavlja deske, Veplasp pa nje v zameno jembore.

S tem iskanj na področju jadralnega programa še ni konec.

Vroče je, vroče ...

Ker je čas dopustov in počitnic, smo se odpravili pogledat, kje vse jih preživljajo mladi. Kaj počnejo zdaj, ko so vrata šol in fakultet zaprta, kakšne so njihove aktivnosti v času, katerega krize in razhajanja dobro poznamo; kje so in kaj mislijo?

Mladinska organizacija na dopustu?

V zadnjem času so mladi povzdignili svoj glas, razmere so konec koncev to od njih zahtevale, prek svoje organizacije so posegli v politično življenje, pokazali odločnost in zahtevali, da sami v njem aktivno sodelujejo.

A še vedno je mladinska organizacija (ali vsaj naj bi bila) tista, ki nudi svojim članom določene oblike organiziranih dejavnosti, možnosti za preživljanje prostega časa, jih združuje ob raznoznanih aktivnostih.

Kako je čez poletje? Je hkrati s šolami na dopustu tudi mladinska organizacija? Skoraj bi lahko rekli da. Na velenjski občinski konferenci ZSMS nimajo planiranih posebnih počitniških dejavnosti (omeniti moramo seveda mlade, ki so ta čas na mladinskih delovnih akcijah). Drugače je v posameznih osnovnih organizacijah, a o tem v nadaljevanju.

Predsednik OK ZSMS Velenje MILAN KOPUŠAR je na vprašanje, kaj sam predlaga posamezniku, ki ga v poletnih mesecih mučita dolgčas in finančna stiska, odgovoril: »Po moje je najbolje, da greš za mesec dni delat in nekaj zaslužiš, nato pa si za ta denar privoščiš prave počitnice. Če je volja — tudi če ni denarja — se lahko sam znajdeš, potrebni sta le samoiniciativa in domiselnost.«

Najprej delo nato počitnice

Torej počitniška zaposlitev. Kam drugam, kot na študentski servis! Pred mesecem so obljubljali, da bo dela za vse dovolj. Pa ga je res?

»No, dela so priložnostna in gredo vsa sproti, konstantno se dogovarjamo le z Gorenjem, EKO-m in ESO-m. Toda kdor delo resnično išče in pride vprašati tudi do dvakrat ali trikrat, ga skoraj vedno dobi.« je na vprašanje, kakšno je razmerje med številom tistih, ki iščejo in ki dobijo zaposlitev, odgovoril IGOR MEH, vodja poslovalnice študentskega servisa v Titovem Velenju.

Največ se seveda iščejo dela v pisarni, kjer je potrebno znanje strojepisja, vendar pa na splošno srednješolski — kajti ti največ iščejo delo — niso izbirčni. Približno 250 jih je ta čas na delu v Gorenju.

Povpraševanje je bilo veliko, zato vseh niso mogli sprejeti. Prednost so imeli otroci delavcev Gorenja. Večina jih dela v proizvodnji, nekaj — predvsem učenci 3. in 4. letnika — v usmeritvenih — tudi v pisarnah.

Pogovarjali smo se z vodjo kadrovskega sektorja Gospodinjini aparat Gorenje MILKO SINKOVEC in JOŽICO FERENC, referentko splošnih poslov v TOZD Štefličnik.

Letos se je Gorenje uspelo sporazumeti s študentskim servisom glede cene, ki je 2000 dinarjev na uro. V primerjavi s povprečnimi postavkami za uro na

študentskem servisu sicer malo, a v Gorenju pravijo, da je to glede na delovni učinek — dovolj, sicer pa bi bilo tudi nelogično in krivično, da bi nekdo, ki dela le kratak čas in nima znanja in spretnosti, zaslužil več kot delavec, ki je na tem delovnem mestu že več let (velja se vprašati, ali delavci tako malo zaslužijo, ali pa je delo prek študentskega servisa (pre)dobro plačano).

Sicer pa to ne pomeni, da delo »počitnikarjev« ni uspešno, prav nasprotno — z njimi so zelo zadovoljni, saj so delavcem v velikom pomoč. Razporejeni so na lažja in manj zahtevna, predvsem pa varna dela. Sicer pa je varnost zagotovljena. V vseh letih do sedaj ne pomnijo kakšne večje nesreče med počitniško za-

— Betka, Ajda, Polona in Bernarda

poslenimi, ki morajo prvi dan nastopa dela opraviti poseben tečaj iz varstva pri delu in požarne varnosti.

OTO COKAN, vodja obrata površinske zaščite TOZD-a Štefličnik, je imel za mlade počitniške delavce samo pohvalne besede, prav tako tudi DUŠAN JERUHA, vodja obrata Hladilniki: »Počitniško zaposleni so enakovredni člani kolektiva!«

Zanimalo nas je, kako se v delovnem okolju počutijo mladi na počitniškem delu.

NATALIJA SIVKA, ki je končala osmi razred osnovne šole in dela v proizvodnji, je povedala:

»Sklenila sem delati, da prispevam v družinski proračun za morje. Delo ni težko — treba je sicer hiteti, da ne zastaja — z njim, kakor tujci z zaslužkom sem zadovoljna.«

Na morje grem avgusta, vendar še ne vem, kam.«

ANDREJ KOS: »Za počitniško delo sem se odločil, ker potrebujem denar. Delam na računalniku in pomagam delavcem pri ravnanju z njim — končal sem namreč 1. letnik računalništva. Z delom sem zadovoljen, ker mi ustreza, tudi zaslužek je dober; prišel bo zelo prav, saj grem s kolegi za skoraj cel mesec v Umag.«

Zdaj pa k pobudi: v četrtek, 30. junija 1988 je predsednik republiškega komiteja za energiko, tovarš Gvidon Kacel za čas-

Pomoč pri odločitvi

Visoke cene so glavni vzrok, da si letos še težje privoščimo oddih na morju. A pravih počitnic brez soli in morskoga sonca si skoraj ni mogoče predstavljati. Ob kopici dragih ponudb turističnih agencij obstajajo tudi cenejše. Take so možnosti, ki jih za letovanje ponuja Popotnik Celje (Center za mladinski turizem). Če niste preveč izbirčni, se lahko odločite za eno od teh v Makarski. V letoviscu Savinja so cene zmerne — sedem dni v pred- in posezoni oziroma deset dni v sezoni stane v zasebni sobi I. kategorije 220.000 dinarjev (v posezoni 130.000); bungalov ali prikolica za dve oziroma tri osebe pa 208.000 oz. 180.000 dinarjev (v posezoni 122.000 oz. 110.000).

Ob prijavi se je potrebno vlačiti v Počitniško zvezo Jugoslavije (to je društvena organizacija, ki izvaja vse oblike aktivnega oddiha in rekreacije otrok in mladine), s članstvom v PZJ pa hkrati postanete član Mednarodne zveze mladinskih hotelov, kar pomeni popust v potniškem prometu in možnost uporabljanja uslug v vseh mednarodnih mladinskih hotelih.

To je ena od možnosti za mlade podjetnike, ki si želijo ogledati svet — če vas zanima kaj več, se oglasite na Kocenovi 2 v Celju.

Le erotika še privabi gledalce

Medtem ko štejeete dneve do odhoda na morje, se gotovo kak

Igor Duh

večer namenite v kino. Ali pa ne? Kajti v kinematografih v teh dneh ni posebne gneče. Natančneje — sploh je ni. Ogled filma je sicer pogosto »zaposlitev« ob večerih, a v poletnih dneh si verjetno vsak raje privoščijo urico sedenja na hladnem vrtu kakšne gostilne ali obisk katere od prirediteljev na prostem. Bolje obiskane so edinele nočne predstave ob poznih večernih urah ...

Po besedah MARE DŽORDŽEVIČ, direktorice Kina Velenje, nimajo posebnega poletnega programa, prizadevajo si le, da so filmi zabavni, čeprav so manj kvalitetni. Sicer pa v tem času predvajajo predvsem repriže.

Ze ta teden bodo v popestrivet rednega programa enkrat tedensko organizirali predstave v Delavskem klubu in letni kino na Jezeru, dvakrat tedensko pa vrtijo filme v letnem kinu na spodnji postaji nihalk Zekovec na Golteh. Upajo, da bodo tako privabljali ljudi, saj je obisk ob množici drugih dogodkov in prirediteljev (da ne govorimo o videu in kabelski televiziji, pa kinu 16) čez poletje strahno slab.

Prejšnji četrtek so prenehali tudi s predvajanjem filov v kulturnem domu, saj je na zadnje predstave prišlo le nekaj ljudi (za pokritje stroškov jih je najhuj vsaj 50), prav tako čez poletje ni otroških matinej.

»Tako so edina rešitev za naše nočne predstave — predvsem erotika —, za katere je zanimanje še vedno dovolj veliko. Kriza kinematografije se kaže tudi v Velenju — v splošnem je obisk za 50% slabši glede na lani,« je pristavila Mara Džordžević.

Kultura čez poletje ni na zadnjem mestu

Govorili smo o številnih prireditvah, ki v poletnem času bolj ali manj privabljajo ljudi. S tem ne mislimo vseh mogočih gasilskih in ostalih ljudskih veseljih, marveč poletne kulturne prireditve, ki jih je pripravil Kulturni center Ivan Napotnik in so priletna sprememba in popestritev poletnih mesecev, ko sicer vlada precejšnje kulturno mrtvilo. Še posebej pohvalno je, da so prireditve predstavljene v drugačna okolja (Velenjski grad, Delavski klub), kar prispeva k poletni podobi mesta.

Tako smo prejšnjo soboto bili priče nastopa celjskega plesno-zabavnega ansambla ŽABE, ki je zabaval poslušalce na Kardelevem trgu in pred Delavskim klubom, v nedeljo je imela v šostanjski cerkvi orgelski koncert Ema Zapešek, v ponedeljek na Velenjskem gradu — kitarski koncert — Tomaž Rajterič. Pa to še ni vse. Prav gotovo se v sponoru prirediteljev najde kaj za vsak okus.

Na bregovih Savinje

Se en prostor je, kjer je v teh

Andrej Kos

dneh gneča. To so kopaljšča in (za kopanje primerne) reke. Ko udari vročina, preostane le pot do hladilnika z mrzlo pijačo ali skok v vodo. Tako si številni kopalci hladijo razgreta telesa v velenjskem, šostanjskem bazenu in v jezeru, mi pa smo se namenili pogledat, kakšno je poletno ozračje na bregovih Savinje.

V Letušu smo srečali BETKO, AJDO, POLONO, in BERNARDO, iz Šmartnega ob Paki, ki so se pravkar nameravale vreči v hladne valove. Vse tri — razen Bernarda, ki bo jeseni šla v 2. letnik srednje pedagogice — so končale 7. razred osnovne šole in kopanje za Savinjo je njihova priključena in glavna počitniška aktivnost.

Poleg tega pa gredo seveda še na morje in na počitnice k stari mami.

Še štiri vesele deklice pa niso edine navdušene nad lepotami Savinje. Pravzaprav se že zdi, da je premalo prostora za vse, ki žele užiti kanček sonca in hladne kopeli. Tu je zabavno in prijetno, »center«, kjer se ob lepem vremenu zbirajo vsi, ki imajo čas in živijo po načelu »nazaj k naravi«: cele družine namreč taborijo na prodnatih nanosih in nabirajo barvo za »tpravni« dopust.

Tole zviša temperaturo še za nekaj stopinj, kaj?

Za kaj naj se odločim — erotiko, kavbojko ali grozljivko?

Mladinska organizacija lahko nudi marsikaj

Na začetku smo povedali, da OK ZSMS Velenje nima posebnega programa počitniških aktivnosti, da pa v osnovnih organizacijah ni tako (seveda od organizacije do organizacije različno). Sklenili smo vam predstaviti OO ZSMS v Šmartnem ob Paki, predvsem njeno delovanje v času počitnic. Toda ob tem je treba omeniti, da se mladinska organizacija, ki je včasih veljala za najaktivnejšo v občini, pa v zadnjih dveh letih precej zanemarila svoje delo, spet vrača na stari tir. Dokaz za to so aktivnosti, ki jih je organizirala v času po marčevski programsko volilni konferenci. Aprila so namreč sprejeli v svoje vrste nove mladince, ob 1. maju pripravili kresovanje in organizirali turnir v malem nogometu, ki naj bi postal tradicionalen, organizirali veliko očiščevalno akcijo v kraju (ki se je sicer ni udeležil nihče od krajanov), se udeležili politične šole na Bledu, ob krajevem prazniku pripravili srečanje s Tonetom Anderličem, že od junija pa poteka tradicionalna liga v malem nogometu. Nameravali so organizirati brigado ob 4. juliju, a je zanjo zmanjkalo denarja. Za marljivo delo so v okviru krajevnega praznika prejeli srebrno priznanje OF.

Na zadnjem sestanku predsedstva so sprejeli nov tromesečni plan, ki za poletne mesece vključuje družabna srečanja in večere ob gladi, športna srečanja, kviz o kraju, piknik ob Savinji, za vključek poletnega dela pa enodnevni izlet.

Tako velikopotezno zastavljen plan pa postavlja vprašanje, ali bodo optimistična načrtovanja uresničena. Predsednik OO ZSMS Šmartno ob Paki IGOR DUH pravi, da bi se predvsem mlajši mladinci morali več vključevati v delo organizacije, vendar pa se tudi zaveda, da jim jih ni uspelo pritegniti:

»Časi so taki, da v nobeni organizaciji ni več tako, kot je bilo. Sposobnih ljudi je sicer veliko, le da imajo veliko drugih možnosti, raje si poiščejo zabave drugje. Problem je tudi v tem, da je bilo prejšnje predsedstvo slabo, zato se

moramo zdaj toliko bolj truditi, da dobimo mladino nazaj.«

In še: »Kdor med počitnicami nima kaj početi, naj se vključi v delo mladinske organizacije, ki mu lahko ob zadostnem številu zainteresiranih nudi marsikaj. Tu lahko vsakdo pove svoje predloge za skupno delo in zabavo.«

Kje bodo na dopustu

Za konec pa še nekaj kratkih odgovorov ljudi, s katerimi smo se pogovarjali, na vprašanje, kje in kako bodo preživali svoj letošnji dopust:

IGOR MEH, vodja študentskega servisa v Titovem Velenju: »Izkoristil sem praznike in s prijateljem sva jo mahnila za štiri dni na morje, konec tedna grem za deset dni k očetu v Nemčijo, nato pa še na morje.«

MILAN KOPUŠAR, predsednik OK ZSMS Velenje: »Teden dni sem s prijatelji preživel na Krku, jutri zvečer grem za teden v Hercegnovi, sedem dni letošnjega dopusta pa bom preživel še na Korčuli.«

MARA DŽORDŽEVIČ, direktorica Kina Velenje: »Dopust bom preživila kar doma — na »ranču« — ob delu in obriranju ribeza. Sicer pa imam še lanskega dopusta 20 dni, ki ga nisem izkoristila, ker enostavno ni bilo časa. Ljudi pri nas je malo — ko gredo na dopust, nekdo mora ostati tu.«

MILKA SINKOVEC, vodja kadrovskega sektorja GA GORENJE:

»Svoj letošnji dopust bom z družino preživila v Umagu in sicer v prikolici.«

Tako. Posprehodili smo se med mladimi, ki se zbirajo tu ali tam in preživljajo poletne dneve tako ali drugače. Morda ste v teh vrsticah našli predlog za svoj prosti čas, morda le nekaj minut površnega branja. Vseeno. Naš namen je bil dober. Pa veliko užitek na soncu vam želimo!

MELITA BERZELAK

Ekološka vznemirjanja

Na seji Sveta za varstvo okolja pri Republiški konferenci SZDL Slovenije, bila je v torek, 5. junija, so člani tega sveta soglasno sprejeli pobudo, ki jo je podal Vane Gošnik, član tega sveta.

Pobuda je nastala na osnovi vznemirjanj, ki so v zadnjih časih povzročene v javnosti, spodbujajo pa jih geološke raziskave, ki potekajo na različnih območjih v SR Sloveniji. Ob vrtinah po navadi ni označb iz katerih bi lahko prebivalci razbrali za kaj pravzaprav gre, pa tudi lokalne oblasti običajno ne razpolagajo z ustreznimi informacijami. Ta vrtanja in raziskave, ljudi napeljujejo k sklepanju, da se išče recimo lokacija za odlagališče nizko in srednje radioaktivnih odpad-

kov. Zanicanja takšnih govoril in sklepanj pa so vse manj pričljivi, tudi zato, ker so velikokrat protislovna, piše k svoji pobudi Vane Gošnik. Spomnimo se recimo prim iz naše neposredne bližine, vrtanj pod goro Oljko, kjer so iskali, kot je bilo kasneje povedano javnosti, keratofir.

Zdaj pa k pobudi: v četrtek, 30. junija 1988 je predsednik republiškega komiteja za energiko, tovarš Gvidon Kacel za čas-

nik Delo v zvezi z iskanjem lokacije za odlagališče nizko in srednje radioaktivnih odpadkov dal naslednjo izjavo:

»Dokler ta merila ne bodo izdelana, je sleherni razmišljanje o konkretnem prostoru prenačljeno, saj doslej v ta namen niti v Sloveniji niti na Hrvaškem niso opravili nobene geološke raziskave.«

13. novembra 1987 pa je dnevniki Večer objavil naslednje sporočilo:

»Milan Čopič, ki je tudi v. d. direktorja uprave za jedrsko varnost, je v pogovoru z Gregorjem Puelcem potrđil pisanje Mladine

in Večera o petih najugodnejših lokacijah za odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov. Vendar je dodal, da so bile pri ožji izbiri območij možnega odlagališča opravljene le geološke, geotektonske, sismološke in hidrološke raziskave, niso pa bili upoštevani družbeni in prostorski kriteriji.«

Izjavi sta si očitno v nasprotju, ugotavlja avtor pobude, zaskrbnjujejo pa je dejstvo, da niti prva niti druga nista bili (javno) zanicani. Zato sprašuje in svetu predlaga, da poišče odgovore na naslednja vprašanja:

● Ali so bile doslej na območju SR Slovenije v zvezi z iskanjem lokacij za trajno odlagališče nizko in srednje radioaktivnih odpadkov opravljene ka-

krškekoli geološke in druge (terenske) raziskave?

● Če so bile raziskave opravljene, želi zvedeti tudi: kje so bile opravljene, kdo jih je izdelal, na čigavo zahtevo; kdo jih je financiral, ali so bile z njimi zakonito seznanjene lokalne oblasti in prebivalci teh območij, ali so lokalne oblasti izdale dovoljenja za raziskovanje in tudi kakšni so bili rezultati teh raziskovanj?

● In še eno vprašanje: je mogoče dopuščati tako nasprotujoče si javne izjave dveh predstavnikov pomembnih republiških institucij?

Da je bila pobuda soglasno sprejeta smo napisali, kaj pričakuje Vane Gošnik, ki jo je podal? »Moje mnenje je, da bi morala o odgovorih na ta vprašanja biti nujno seznanjena tudi slovenska javnost. Svet je sprejel sklep, da takoj naslednji dan (6. juli-

ja) zahteva od Komiteja za energetiko (republiškega) in od uprave za jedrsko varnost natančne odgovore, s katerimi bo svet takoj naslednji teden (ta teden torej) tudi seznanil javnost. Moja pobuda ni bila namenjena razdorom med ljudmi ali institucijami v republiku, ampak prav nasprotno — merila je v to, da se začne graditi most zaupanja, vendar mora ta temeljiti na pravih in točnih informacijah. Če sta izjavljani dveh predstavnikov institucij pravi in natančni in za njima oba tovariša stojita, potem je nekaj narobe, potem bi lahko soglašali s hipotezo, da so raziskave dejansko namenjene iskanju odlagališč za nizke in srednje radioaktivne odpadke. Če pa niso bile opravljene, potem je treba iskati odgovornost določenih ljudi, ki takšne nasprotujoče in vznemirjujoče izjave plasirajo v slovenski prostor.«

Počakajmo torej na odgovor.

Krajevni praznik v Pesju

Nov pogled v svet

Prejšnji četrtek ob 19. uri je bilo v središču Pesja — natančneje v domu KS — nadvse svečano. V spomin na napisno akcijo pred 57 leti praznujejo krajanje te KS 7. julij kot svoj krajevni praznik in v ta namen in počastitev so se zbrali na svečani seji skupščine KS in podelili priznanja najzaslužnejšim.

Na svečanosti je zbrane krajanje in goste — med njimi častnega krajanja in udeleženca akcije iz 41. leta Toneta Urliha - Kristla — pozdravil predsednik skupščine KS Tone Hladin in v svojem uvodnem govoru poudaril uspehe KS v preteklih letih (od izgradnje doma KS, nove ceste skozi Pesje in parkirnega prostora pred šolo, do kableske televizije, ki so jo ob tej priložnosti prvi predstavili javnosti in končno predali svojemu namenu).

Do prihodnjega leta, ko se izteče program samopriskpeva, bodo v glavnem izpolnjene vse naloge, ki so si jih marljivo krajanje Pesja zadali pred leti.

»Najboljša čestitka ob prazniku je slika na kableski televiziji in zato s ponosom končujem svoj funkcinarski mandat,« je zaključil Tone Hladin.

V prisrčnem kulturnem programu so sodelovali tamburaši

Pesja in učenci osnovne šole, ki so ob spremljavi ceter in harmonike peli, recitali in plesali.

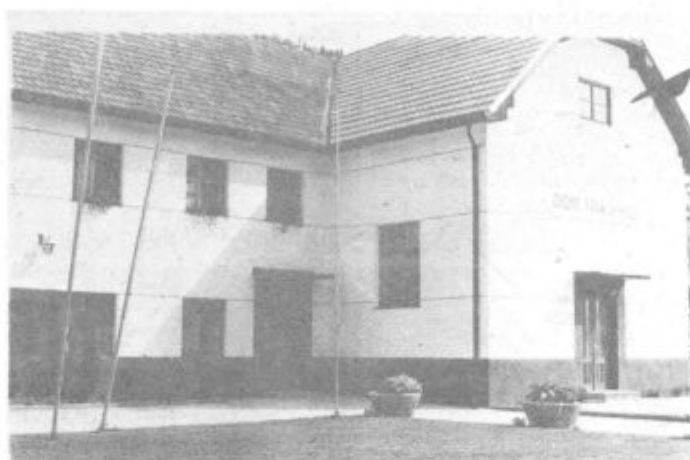
Ob tej priložnosti so najzaslužnejšim podelili nagrade za njihovo delo in prispevek v skupnih prizadevanjih za boljši družbeni standard.

Nagrado 7. julija je prejel Pavle Planinc, ki je šest let predsednik sveta KS in je bil hkrati predsednik gradbenega odbora za gradnjo kableske televizije.

Nagrade KS so prejeli Mirko Krušnik za vsestransko aktivnost v KS, taborniška četa Pesje za prispevek pri vzgoji mladih in Gorenje Servis za izgradnjo televizijskega kableskega sistema. V zahvalo za zgledno sodelovanje pa je KS pionirskemu odredu podarila videorekorder.

Tako je za krajanje Pesja, ki se ponasajo z vsestransko aktivnostjo, še eno uspešno obdobje. Po zaslugi krajanov, Gorenja Servisa in Rudnika lignita Velenje, ki je prispeval sredstva za kablesko televizijo, spremlja letošnje praznovanje krajevnega praznika pomembna delovna zmaga — uspeh in spodbuda za še plodnejše delo.

Melita Berzelak

Za obnovo doma krajanov so porabili kar več kot 1200 prostovoljnih ur

Za praznik nove pridobitve

Mesec julij, čas dopustov in toplih dni, je končno prišel. Medtem ko se marsikdo že odpravlja na zaslužne oddih, imajo krajanje krajevne skupnosti Lokovica polne roke dela. Še prehitro bo namreč prišel 21. avgust, dan, ko praznuje njihova krajevna skupnost svoj praznik. Do takrat pa je treba postoriti še marsikaj.

»Z veseljem ugotavljamo, da referendumski program tako vztrajno uresničujemo kot pretekla leta. V nekaterih točkah ga celo prehitujemo,« je zadovoljen podpredsednik sveta krajevne skupnosti Lokovica Štefan Plaskan.

Tako so se najprej lotili obnove doma krajanov in gasilskem domu, kjer dela počasi zaključujejo. 1212 prostovoljnih ur in prihranjenih več kot 11 milijonov 500 tisoč dinarjev sta dovolj velika pokazatelja njihove pridnosti in prizadevnosti. Za naložbo so porabili le 2 milijona 500 tisočakov sredstev samopriskpeva, nekaj več kot milijon 300 tisoč pa je primagnila Era, Kmetijstvo Šostanj.

Ceste so drugo področje, kjer so prav tako že precej naredili. Na cesti Sevnikar - križišče - Anclin so prvotno načrtovali le rekonstrukcijo, sedaj pa so jo uspeli v celoti tudi asfaltirati, 37 milijonov dinarjev jih je veljala posodobitev, »črpali« pa so jih referendum in finančnega načrta skupnosti za ceste. Prav toliko

pa je znašala tudi lastna udeležba koristnikov in udarniško delo, 4 milijone 480 tisočakov je krajanom zaenkrat zadoščalo za obnovo ceste Šaleška magistrala - Donik. Dela na slednji še potekajo. Krajanje Lokovice bi tudi slednje radi »preoblekli« z asfaltno prevleko.

Nadvse skrbno pa se v tem mesecu pripravljajo še na eno dokaj zahtevno nalogo — na ureditev kanalizacije. »Letos praznuje naše gasilsko društvo častiljiv jubilej — 80-letnico uspešnega delovanja. To praznovanje bomo združili s praznikom krajevne skupnosti. Razlogov za letošnje veselje bomo imeli ob tej priložnosti precej več kot lani. Svojemu namenu bomo predali obnovljeno cesto Sevnikar - Anclin in polepšan dom krajanov. Udarniškega dela že v letošnji prvi polovici leta ni bilo malo. Toda, tudi v drugem delu leta bomo morali pošteno vihteti krampe in lopate, če hočemo urediti kanalizacijo in posodobiti še nekaj krajevnih cest,« je končal pogovor Štefan Plaskan.

Slavnostne seje KS Pesje se je udeležilo veliko krajanov in gostov (foto: b. m.)

Rezervni starešine v Divčibarah

Prijetno in nepozabno

Letošnje srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije, že 18. po vrsti in imenovano »Bratstvo in enotnost«, je bilo tokrat v Divčibarah v SR Srbiji. Iz celjske regije se je tega vsakoletnega srečanja udeležilo šest rezervnih vojaških starešin, med njimi tudi predsednik krajevne organizacije ZRVS Podkraj - Kavče Alojz Grazer.

Najprej se je slovenska delegacija 2. julija ustavila v Batočinah v Srbiji, kjer so ji pripravili sprejem. Zatem so krenili v Krugujevac in od tu do občine — gostiteljice letošnjega srečanja rezervnih vojaških starešin. Starešine celjske regije in del ljubljanske delegacije so bili gostje občine Arandjelovac. V soboto in nedeljo so imeli starešine iz Slovenije delovna srečanja z gostitelji, ogledali pa so si tudi kulturne in zgodovinske znamenitosti. V nedeljo so potem skupno odšli v Divčibare kjer je bilo na vrsti tovariško srečanje za vse delegacije iz Jugoslavije. V ponedeljek je bila v tem kraju osrednja slovesnost, na kateri je slavnostni govornik med drugim poudaril pomen takšnih srečanj in nadaljeval, da je prav sedaj še kako pomembno krepiti bratstvo in enotnost med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. Dejal je, da so prav vojaški starešine tisti, ki zagotovo lahko največ vplivajo in prispevajo k izboljšanju trenutnega stanja pri nas.

Ob vrnitvi s tega srečanja je Alojz Grazer takole strnil svoje misli:

»Kljub napornemu potovanju in precejšnji vročini, sem to srečanje doživel s prijetnimi in nepozabnimi občutki.

Alojz Grazer

Povsod je bilo poudarjeno, da moramo gojiti in krepiti bratstvo in enotnost med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. Le družno bomo mogli prebroditi sedanje težave. Nepozabno je bilo tudi ob povratku, ko smo si ogledali veličasten spominski park Sremske fronte. To je bilo za vse še posebno doživetje. Naj se iskreno zahvalim tistim, ki so me predlagali za to srečanje. Moram reči, da si takšnega srečanja in takšnih doživetij človek ne more privoščiti prav pogosto.« Naslednje srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije bo v SR Hrvatski.

B. Mugerle

Preventiva in vzgoja v cestnem prometu

Večina aktivnosti jeseni

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Velenje je pred nedavnim ocenil uresničevanje programa za letošnje leto. Člani sveta so ob tem ugotovili, da je osnovni razlog za uresničitev nekaterih nalog v prvem letošnjem polletju, prepočasen priliv sredstev, predvsem s strani izvršnega sveta in zavarovalne skupnosti. Je pa tudi res, da je svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Velenje nekoliko spremenil letni program in s tem večino aktivnosti prenesel v jesensko obdobje. Letos velja omeniti akcijo »kaj več o prometu«, ki je iz občinskih meja prešla v regijske in republiške. Tu so se velenjski tekmovalci zelo dobro izkazali, zato jim svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu čestita, prav tako pa tudi njihovim mentorjem za napore in skrb ob tovrstnih tekmovanjih. V Titovem Velenju je bilo tudi srečanje aktivistov iz Lendave, ki delujejo na področju prometne varnosti.

Kakšni so načrti? O tem je menil predsednik sveta Janez Pukl takole: »Prometna problematika v naši občini se stopnjuje, kršitve se ponavljajo v vseh okoljih, zato smo sprejeli dve nalogi, ki jih moramo čimprej uresničiti. Prva je zahteva izvršnemu svetu, da v meji svojih pristojnosti takoj ure-

di občinsko stražo, ki bo uresničevala svoje naloge na tem predelem področju, predvsem pri prometni varnosti. Druga naloga je predlog Postaji milice, da nam pomaga pri kontroli in urejanju prometa v Titovem Velenju. Predvsem seveda na tistih ulicah, na katerih iz dneva v dan opazimo pomanjkljivosti in nas nanje nenehno opozarjajo ljudje.

V juniju smo izvedli akcijo pregledov koles. Gre seveda za odpravo vseh tehničnih pomanjkljivosti na kolesih naših otrok, opravili pa smo tudi kolesarske izpite na vseh osnovnih šolah. V juliju ali avgustu želimo pripraviti strokovni izlet za vse člane sveta, za sodelavce in za mentorje, ki delujejo na osnovnih šolah in vzgajajo mladih za varen promet. Septembra se bomo znova lotili akcije, ki v lanskem letu morda ni bila najboljša, vsekakor pa želimo, da postane tradicionalna, to je teden varnosti v cestnem prometu občine Velenje. V okviru tega tedna bi obravnavali celotno problematiko prometne varnosti. Sem med drugim sodi odpravljanje napak na vozilih, preverjanje teoretičnega znanja in podobno. Veliko problemov na tem področju smo razrešili tudi z vašo stalno prisotnostjo, tako v našem času kot na radiu Velenje, saj ste nas često opozarjali kaj je treba narediti.

Naj dodam, da imamo sedaj zagotovljena finančna sredstva, s tem pa so dani tudi pogoji, da bomo načrtovane naloge zagotovo uresničili.

B. Mugerle

Kolesarskim izpitom za mlade posvečajo vsako leto več pozornosti

Koča na Loki pod Raduho

Gostoljubje, domača hrana, lepota, zdravje...

Planinsko postojanko na Loki pod Raduho, za velikansko množico pravih planincev in ljubiteljev narave (tudi uradno), je to Koča na Loki, poznajo tisoči bližje in v daleč. Pa pika! Postojanka v uvodu zato, ker je to lepa, prostorna, čudovito urejena, gostoljubna in se bi lahko naštevali — naj »koča«. Desetletje in nekaj več nazaj je, ko je prejšnja koča v uničujočem požaru do tal pogorela. Jok in solze, obup — nikakor! Lučki planinci se niso dali. V skoraj neverjetno kratkem času so z naporom, ki bi jim težko našli kaj podobnega, s pomočjo slovenskih planincev in družbene skupnosti na pogorišču postavili novo zgradbo, njihov ponos in ponos vseh, ki so pomagali. Mejnik — dan slovenskih planincev 1978.

Desetletja je bila varno zavetišče in mesto za počitek in oddih vsem, ki so jo obiskali, se v njej ustavili na poti po slovenski planinski transverzali, za vse, ki so prišli »samo« na Loko, ki so jo imeli radi. Radi njeno čudovito okolje, Raduho, planine, zdravje... Naj bo torej še naprej koča. Danes ni veliko drugače. Še vedno nudi vsem gostoljubje, mir in sprostitve, domačo hrano, pa kaj bi besedili.

Peto leto mineva, odkar sta oskrbnika na koči zakonca Elizabeta in Franc Prepadnik. Kako imata razdeljeni »vlogi« je vsakomur jasno, pa dajmo besedo tokrat »oskrbniku« Francu: »Tod okrog sem gozdaril celih 32 let. Ne bi razlagal kako težko, garaško je bilo in še delo v teh strminah. Zasovražil pa pobočij Raduho nisem, prav nasprotno. Zato so naju tudi prepričali in tukaj sva že peto leto. Seveda najino delo ni nikakršen počitek in uživanje v naravi, vesela pa sva, če so na tem prelepem koščku planinskega sveta zadovoljni ljudje, ki prihajajo od vsepovsod. Dostop ni težak in nevaren, primeren je za vse, kakor so za vse primerni številni prehodni, izleti,

tudi vzpon na vrh Raduho, slabi dve uri hoda je do tam, vrh pa nudi skoraj neverjeten razgled. Očem se razgrne širna okolica: bližnja z dolino in Savinjskimi Alpami, Julijci s Triglavom, avstrijske planine z Grossglocknerjem, pogled ob primernem vremenu seže daleč po Sloveniji in Avstriji, do Zagreba in še kam. Dokaj blizu kočje na Loki pripelje tudi cesta, kar pa mi ni posebej všeč. Ne zaradi lažjega oskrbovanja, pač pa zaradi »novih« planincev, ki niso več takšni kot so bili pred leti. Seveda ne vsi. Jih pa je nekaj, ki se pripeljejo, »udarijo« transverzalo štampiljko in odbrzijo nazaj. To niso planinci. Tistim ta pravim in drugim občudovalcem planin in narave pa nudimo skupno 95 ležišč, od skupinskih sob s 16 ležišči do štirikupeljskih sob. Upam, da tudi nad gostoljubjem niso razočarani, pa nad hrano tudi ne. Enolončnica v planinskih kočah je seveda nujna, tu so žganci, sveže in kislo mleko, pa še kaj.« Na Loki se torej velja ustaviti, za uro ali dve, še bolje za dan, dva, tri. Nikomur ne bo žal.

J. Plesnik

Elizabeta in Franc Prepadnik v koči in v prelepem okolju Loke pod Raduho že peto leto ponujata gostoljubje, domačo hrano, prijetne trenutke oddiha in sprostitve

ANKETA

Ob jezeru v Titovem Velenju stoji sicer tabla — kopanje na lastno odgovornost, a to nikogar ne moti. Obrežje tega jezera je v teh vročih poletnih dneh, še posebno popoldan, polno tistih, ki kot martinčki nastavljajo svoje telo sončnim žarkom in tistih, ki ga hladijo v globinah tega jezera. Dopoldan je bolj slabo, na obali so še bolj redki kopalci, tisti, ki gredo potem čez opoldne obvezno domov, da pripravijo kaj za kosilo. Vsi po vrsti pa zagotavljajo, da je mikavnejše kot na bazenu, bolj čistiš povezanost z naravo, prijetneje je. Blizu je restavracija in če si žejen ali lačen, pa nisi nič za potešitev teh potreb prinesel s seboj, lahko

Helena Letnar

Ob jezeru

»skočiš« do bližnje restavracije. Njena okolica se spreminja v rekreacijski center, ki ga kot kaže, Velenčani že jemljemo za svojega, podobno kot smo nekoč predel bivšega jezera, pod katerega pa je potonilo vse, kar smo zgradili ob njem.

Helena Letnar je bila pred tednom dni ob jezeru z otrokoma. »Nisem se bila v vodi, tako da sploh ne morem povedati kakšna je. Rada pa imam sonce. Popoldan je tukaj polno ljudi. Pridemo za dve tri urice, potem gremo domov, skuhamo kosilo... Prijetno je, ni kaj,« je zatrjala.

Jože Šuster pravi, da prihaja k jezeru vsak dan, sedaj, ko so počitnice, in ko je vreme lepo. »Jezi pa me, da nekdo — kdo ne vem, niti kdaj, meče v jezero steklenice. Na to bi moral kdo popaziti, te tuše, ki so tukaj malo popraviti, pa bi bilo še lepše.«

Vlasta Molan je povedala, da je ob jezeru zaradi sime. »Enkrat do dvakrat grem tudi v vodo. Za žejo prinesem s seboj, lačni pa na tej vročini tako nisimo. Reči moram, da sem tukaj veliko rajše kot na bazenu. Prijetneje je, pa zdi se mi — tudi bolj zdravo.«

Tako kopalci in tisti, ki so se sončili. Naj pa ne bo odveč, če ob tem spomnimo še na tole — poletje, bregovi jezera, rek in bazeni vabijo, a to še ne pomeni, da je vsaka previdnost odveč. Da jo bo le dovolj pri vsakem od nas. Le tako bo poletje ostalo v lepem spominu. Drugače ga ne bo, ker bo potonil.

(mkp, B. M.)

Jože Šuster

Vlasta Molan

Na tem mestu je bilo letošnje srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije

Mimoškarij

»Ti, si zdrav?«

»Ti si zdrav?« je France poharal Janeza. »Zdrav,« mu je odgovoril. »Si ves čas zdrav?« se ni dal odgnati. »Ves čas,« mu je zdrdil.

Potem ga je videl, kako se je na vsakem koraku obregnil ob koga, vedno z istim vprašanjem: »Ti, si zdrav?« in slišal ga je mrmrati. »Potem nisi pravi.«

»S Francem je nekaj narobe. Ne vem, če ni zbolel,« je Janez zvečer razlagal ženi. »Cel dan že hodi okoli in sprašuje — ti si zdrav? Ti si zdrav? Ti si zdrav?« Ko ji je razlagal je vedel, da bo naslednji dan že imel informacijo, kaj je z njim. Žena pozna Jelko, ta pa je prijateljica sosedne Francetove žene in ni vrag, da ne izve.

Kot je predvideval, se mu je že naslednji dan vsa skrivnostna približala: »Zvedela sem kaj je

Francetu,« je zažvrgolela in zraven pomenljivo obrnila oči. »Pa ti rečem, prav ima,« je še naprej ovinkarila. »Tudi jez bi rada vedela, tako kot France,« še vedno ni prišla na stvar. Janez je po poslušal brez besed. Vedel je, da je nima smisla prekinjati, predno ne naredi petminutnega uvoda. Po izkušnjah je slutil, da potem tisti dan z informacijo ne bo nič. Šele naslednji dan. Njega pa je tako zanimalo.

Natančno po petih minutah, tako kot je predvideval, je prišla k dejstvu: »Vzemi papir, svinčnik in piši: obisk pri zdravniku 4000 dinarjev, potem obisk pri specialistu 8000 dinarjev. Pa ne tako! Zakaj ne pišeš v stolpec, da boš laže seštel,« ga je vmes poučila, »pa pet dni bolnišnice 40 tisočakov, pa dva recepta 8000 dinarjev, revež se zdaj boji, da ga ne pošljejo še v kakšne to-

plice... No zdaj pa seštej! Si? No, a zdaj vidiš?«, ga je skušala privedi do tega, da bi malo razgibal lene možgane. »A vidiš?«

»Nič ne vidim. Kaj ti je? Kakšne zveze ima to s — ti si zdrav, ti si zdrav?«

»O, pa ima! Zato France zdaj išče,« je bila še vedno vsa skrivnostna.

»Povej že, koga za vraga išče?« je bil Janez že nestrpen.

»Ja tistega, ki mu je dvajset let plačeval obiske pri zdravniku. Pa zraven robanti se zato, ker bo petnajstega zaradi bolniške tudi kuverta tanjša.«

»A, razumem,« je spet po svoje zaključil Janez in spet nič razumel. »Razumem zakaj se bolniški reče dopust,« je razglabljal. »Zato, ker dopust nikoli ni bil — ne zastoj in ne poceni! Tako.«

(mkp)

Vsaka vas zdravstveni center, ...

Na zadnjem zasedanju zbora krajevnih skupnosti delegatki krajevne skupnosti Pesje ni šel v glavo eden od ukrepov tako imenovane majske analize, in sicer o znižanju prispevnih stopenj za zdravstvo. Toliko težav imamo na tem področju, zadnje sprejeti ukrepi v zdravstvu pa uporabnike zdravstvenih storitev tako močno bremenijo. Kako torej?«

Član izvršnega sveta, ki je zadolžen za zbor krajevnih skupnosti, ji je takole odgovoril: »Danes hoče vsaka vas imeti svoj zdravstveni center, vsak malo večji kraj pa bolnišnico.«

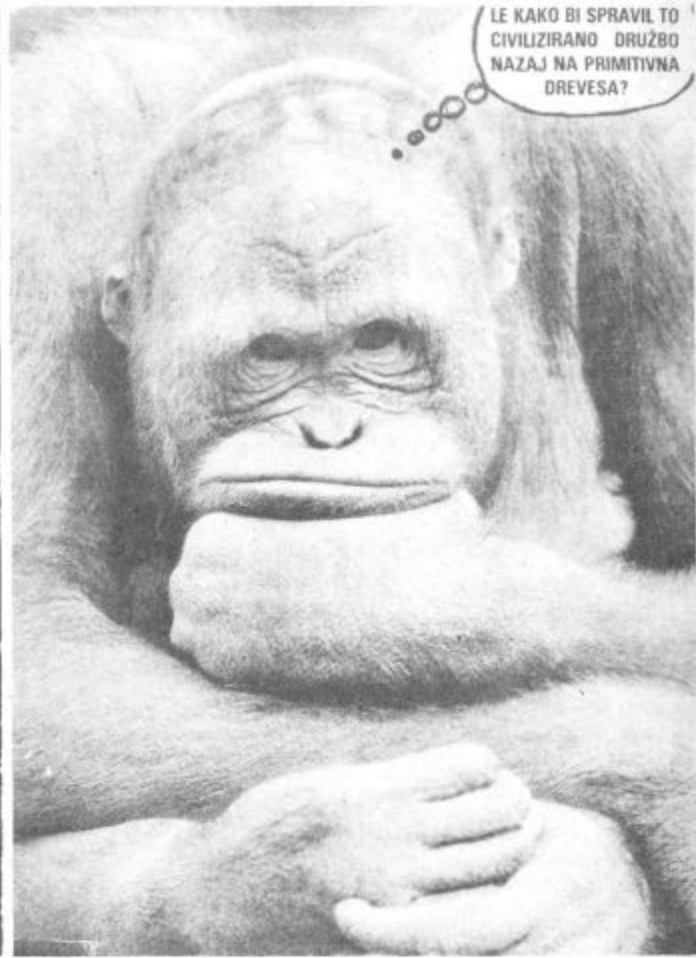
Upamo, da tovariš pri izreku teh besed ni imel v mislih naš občine.

NAPREJ...

Ob majske analize na zboru združenega dela ni bilo veliko razprave. Zelo temeljito pa so se očitno vanjo vključili v Vekosu, saj so pripravili kar tri strani pripomb nanjo. Razveseljevo, ni kaj!

Pa vendar so se mnogi ob njihovih pobudah nasmihali, saj so se bali, da bi se znašlo celotno velenjsko gospodarstvo, če bi jim prislubili, v podobnem položaju kot Vekos. In ta je vse prej kot rožnat.

(mz)

LE KAKO BI SPRAVIL TO CIVILIZIRANO DRUŽBO NAZAJ NA PRIMITIVNA DREVESA?

BODO SLEDILI ZLATICI

Ko ostaneš v nedeljo brez kruha in mleka, ti gredo lahko samo lasje pokonci, če listaš po Večeru ali Delu in rubriki Dežurne trgovine. Kaj mi pomaga, če je to nedeljo, ko sem brez kruha, odprti Merkator na Tržaški v Ljubljani recimo, ali Merx v Celju, ali ne vem kdo tam in tam, ampak vsaj trideset kilometrov stran. Velenjčani do kruha takrat ne moremo. V nedeljo dopoldan že ne.

Morda pa se nam drugačna usmeritev odslej obeta tudi kje v Titovem Velenju. Morda bodo Erini Zlatiči, ki je odprla vrata potrošnikom tudi v nedeljo dopoldan, sledili še v kakšni živilski trgovini.

Vsaj za začetek je — vsaj za tiste pozabljivce, ki so v soboto pozabili na kakšno darilo in spominek — poskrbljeno. Brez mleka in kruha bomo pa še naprej.

(mkp)

TAJNI SPORAZUM?

Ob novici, da so v Titovem Velenju bencinske črpalke odprte samo do 19. ure zvečer, so nekateri zlobneži že začeli natolcevat.

Govorijo namreč, da sta Petrol in velenjski turizem sklenila tajni sporazum. Ker turistov ni in ni, mi pa imamo turizem za prednostno dejavnost, je bilo treba najna kaj ukreniti. Najučinkovitejšo so pravijo, enostavno »finte«. Če turistu na poti kam drugam po 19. uri, ko se pelje čez Titovo Velenje zmanjka bencina, je ta naš. Vsaj za tisto noč. Ni kaj, enostavno in učinkovito. Clovek bi pomislil, da je res kaj na tem.

(mkp)

HRASTU V SLOVO

TVOJI LISTI SO PADALI NA PLODNA TLA IN ŽELUDI NISO SPLAVALI PO VODI...

PODRAST V TVOJO ČAST BO BILA IDEJNI BOJ KROJILA.

POVEJMO SI V OČI KAR NAS BOLJ IN BOLJ BOL!

LIPA-n

GOBIZMI

NEVARNEJŠI OD STRUPENIH GOB SO STRUPENI GOBICI KO SEM ODŽEJAL MOJO (PIJANO) GOBO, SEM PLAČAL GLOBO GOBA, GLIVA, GOB — PO GOZDOVIH PRAVI ROP

SOSED PO GOBE SKRIVAJ, JAZ PRI SOSEDI ČUVAJ...

PRAVI GOBAR — GOB NE DAJE V DAR

J. Amanitas

»Kolegacomerce«

Ko me je nekoč znanec prosil »za pet jurjev« za pir, sem malo nelagodno pripomnil, da to pač ni noben problem, stopil do šanka, plačal dve pivi in je bilo. Ko mi je taisti »sankkompanjon« spet predlagal, da mu kupim pivo, nisem imel »časa«. Pa je bilo.

Pred nedavnim pa me je nek drug znanec naprosil, da mu posodim nekaj milijončkov. V zadregi sem pomencal, nato pa mu dal ves

denar, namenjen za plačilo vseh mesečnih položnic. Da mi jih jutri vrne, je še dodal, in tako dalje. Tisti jutri ni bil ne ta ne drugi mesec. Medtem sem raziskal njegovo banko med znanci in kolegi ter ugotovil, da se da tudi tako preživljati. Po sistemu »kolegacomerce«. Znajdi se, velja pravilo med ljudmi. »Ja, ja, kar izvoli, samo ne nad menoj, madonca.«

— ave —

Ne v Naš čas

Družbenopolitični zbor je na zadnji seji glasoval tudi o tem ali se Marjan Gaberšek, Milan Kopusar in Franc Novak — delegati za zbor občin skupščine SRS, ki so jih razrešili zaradi neudeležbe, objavijo v Našem času ali ne. Sprejeli so sklep, da ne.

(mkp)

PRAZNIČNI TUŠ

Vsako leto se posebno veselim dveh praznikov — dneva rudarjev in dneva borca. Med drugim zato, ker so to prosti dnevi, še bolj pa zato, ker natančno vem, da v teh praznikih kakšnih presenečenj ne more biti. Lahko so za 29. november, Novo leto, lahko so katerekoli drug praznik, 3. in 4. julija jih ni. Natančno vem, da bom takrat brez tople vode in tega se vedno že naprej veselim.

Bojim se samo, da mi Vekos že prihodnje leto ne pripravi kakšnega presenečenja. Recimo, da svoj redni remont prestavi na kak drug dan. Zamislite si — 3. in 4. julij — s toplo vodo. To sploh ne bi bili več prazniki.

(mkp)

»ŠPRICKANGEL« PA NIKJER

Prijatelj mi pravi: »A veš, da sem pretaknil vse trgovine, pa nisem nikjer našel vrtno zalivalke. Posodi mi eno, kaj boš z dvema?« Tako je bilo, sam pa sem obljubil, da mu že staknem takšno, ki bo kar sama zalivala.

Pa sem se zmotil. Povprašal sem v najuglednejših trgovinah in pogledal v zakotne trgovince, o kakšnih zalivalkah pa ne duha ne sluha. »Ste pa res kanon, zalivalka pa že en lep čas ni...« sem slišal nazadnje.

Toda, sem pomislil pred kratkim, kaj pa sploh rabimo letošnjo pomlad, zdaj tudi že v polju kakšne »šprickangle«, saj vsak dan lepo zmoči — pa kar samo.

— ave —

Jože Miklavc

Nazaj k naravi: Predlagam...

Stanujem v ulici III. bataljona VDV brigade 73 na Gorici, pošta 63320 Titovo Velenje. Ker je to v soseski Lipa, se tako poštarji kot vsi znanci motijo v dvojnosti, ki jo poimenovanje bivališča ima. Čeprav cenim vse pridobitve NOV ter spomin, ohranjanje tradicij ter pridobitev NOV ter žrtve in zasluge enote NOV, po kateri je poimenovana naša vas, pa bi mi bilo vseeno lepše, naravnost, če bi stanoval na Lipi 73.

No, no, pa kar brez polemike. Nič za to, smo se že navadili, predvsem se morajo navaditi še

drugi. Bolj me skrbi za vse tiste »vasčane«, ki se zdaj nimajo pravih ulic, kajti Cesta I., II., ... do Cesta X., itd., so najbrž le začasne rešitve. So pa tudi kot začasne zelo moteče. Ko morajo na pošti povedati naslov ulice, se zgodi, da pride pošta na naslov: V. Z., Rimska cesta V/37, itd. Namesto, Cesta V/37. Poenostavitve bi bile v poimenovanju cest po imenih, ki bi jih krajinari dali na osnovi naravnih imen, ki se že dajo ohranjati. Tako npr. je lepo ime Cesta na Vrtače, ki ga v soseski B koristijo že lep čas. Zakaj ne bi dali nekaterim »rezervira-

nim« cestam ime kot npr. Cesta na trim, Pot pod gozdom, (Cesta na) Pirlgel, ali kot sem slišal znanca, ki da nekaj na kulturo, po imenih naših slovenskih prosvetljenjencev, kulturnikov, literatov ipd.

V neki drugi krajevni skupnosti imajo lepo ime ulice, Cesta pod parkom. Poštar se nikoli ne zmoti, vedno prinese pošto na pravi naslov. In, verjemite, oba se dobro počutita. Poštar in naslovnik. Kajti, želimo živeti tako, kot pravi vse bolj zaželeno geslo, NAZAJ K NARAVI.

— ave —

POLETNA NAGRADNA KRIŽANKA 1

1. nagrada 5000 dinarjev, sa, Foitova 10. 63320 Titovo Velenje z oznako: Poletna nagradna križanka. pošljite do ponedeljka, 18. julija na Uredništvo Našega časa.

NAS ČAS	BLIŽNJA SORODNICA (LJUBKON)	MOHAMED DANSTVO	SOB. SLOV. PISATELJICA (ERNA)	RIM. IME MESTECANIN BLIŽNJAZADRA	ZEMELJ. OZINA NA MALAKI
HRV. MESTO OB IZLIVU KOLPE V SAJO					
DERIVAT ALKOHOLA OB REAK. SKISLINO					
SOB. SLOV. SLIKAR (FRANCE)					TINE LOGAR
SESEK					
DOBATNE SESTAVINE			POJAV NA VODI	PERZIJA	
STOJALO ZAKNJIJE			KRATICA OBVEŠČ. AGENCIJE ZDA		NAROD. PISCI
AM. PISATELJ (R. VING. POR. NAHARON)			HRV. PEVEC IN SKLADATELJ DEBIC		ANSTRAL. TENISAR FRASER
ŠPANSKI SAHIST (ROMAN)			HRV. STROKOVNIAK ZAMEDIK. STAMPAR	HRV. PISEC KONČIČ ŽIVČE BOJ NI STRUP	
IRIDIJ			JASNOST RDEČA POLSKA CVETICA		
AVTOR KRUKANKE R. NOČ	SESTRANITIGONE V GR. MITEL			DEBELA PALICA SL. PEVKA (DŽEČICA)	
ATEK	NASLON		OKRASEK V GLASBI ARABSKI KNEZ	BERMANIJ TRŽAVALNA BLAGAINA	
REKA V S. AMERIKI PRITOK KOLUMBIE					LOŠKE TOVARNE RIJANIN
REKA V SUDANU PRITOK B. NILA			RUDNIKA RUTENIJ		
KOSTRICA				GOSTA SNILENA TKANIHA	
NIKOLA TESLA		60 MINUT		PISATELJ KOŠ	

Ostal je zagrizen nasprotnik skakalnic.

Ni plačal vstopnine.

Poznam Feliksa, ki bi moral biti PRAVOČASNI.

Podrli smo hraste in zasadili vrbe.

Prilagojen pregovor: Kdor drugemu jamo koplje, ostane... brez stopnic.

Minilo let (beri izdaj) deset hrast suh je spet. Kakšen grčav hrast je to!?

— Dejali so: Jože Kandolf, predsednik Turistične zveze Velenje:

»Če hočemo razvijati turizem v občini, potem moramo razrešiti znane ekološke težave.« No, pa turizma še dolgo ne bo!?

(SOV)

Mladinsko prostovoljno delo

Svet v malem na Raduhi

Visoko na strmih pobočjih močnejše Raduhe je v tem času zelo živahno. Temu utripu niso razlog zgolj številni planinci in drugi ljubitelji lepega planinskega okolja, posebej ga namreč krepijo mladi iz skoraj vsega sveta. Krepijo ga z veseljem, družnostjo, z napornim in predvsem koristnim delom. Sliši se morda malce neverjetno, pa je vendarle res. Res je tudi, da se o njihovem sproščnem razpoloženju, resnično mednarodnem, lahko prepričamo le v poznih popoldanskih urah in zgodaj zvečer ob planinski postojanki na Loki, o delovnem razpoloženju in njegovih učinkih pa hudimano težko. Pa gremo lepo po vrsti.

Prvo nedeljo v juliju so se na Raduhi namreč zbrali mladi iz vse Slovenije, Evrope, prišli so celo z one strani Atlantika. Za dobre pol stotnje je vseh skupaj, so pa udeleženci letošnjega planinskega mladinskega delovnega tabora. Že deseti po vrsti je, sodi v prizadevanja za nove organizacijske in vsebinske oblike prostovoljnega dela mladih, zato morda ne bo odveč kratak sprehod v minulo desetletje. Zdaj že nekdanja »mladinska delovna brigada« se je oblikovala na podlagi potreb mladinske komisije Planinske zveze Slovenije pri gradnji izobraževalnega centra v dolini Bavšičice pri Bovcu. Z delom je torej pričela pred desetletjem v okviru zvezne mladinske delovne akcije »Posočje«. Posebna mladinska, bolj rečeno, planinska delovna brigada, se je pokazala za zelo primerno obliko mladinskega prostovoljnega dela, za novost in osvežitev na tem pomembnem področju. Kaj kmalu se je soočila s problematiko oživljanja planinskih pašnikov in ob ukinitvi zvezne akcije na Tolminskem so se mladi odločili, da bodo z delom nadaljevali, vendar v obliki mladinskih planinskih delovnih taborov. »Nič več torej mladinskih delovnih akcij, temveč družabni tabori, na katerih je seveda delo še vedno prva naloga. To je bil zametek republiških in mednarodnih mladinskih delovnih taborov. Pobudo je podprla tudi republiška konferenca ZSMS in letošnjega

10. tabora na Raduhi se udeležujejo mladi iz »skoraj vsega sveta,« je povedal vodja tabora

Tomo Mulej iz Mengša: »Ostal bom vse tri tedne, pa prihodnja leta tudi pridem.«

Dragan Miklavčič iz Cerknega, razumljivo na podlagi svojih dolgoletnih izkušenj.

Kraj vsakoletnega tabora pričeno iskati že prejšnjo jesen. Zanimajo se za planine in gore, na katerih bi bila njihova pomoč potrebna, koristna in dobrodošla. Gre seveda za planinske pašnike, ki se zaraščajo zaradi zanemarjanja v preteklosti, svoj pravi pomen pa so znova pričeli dobivati nazaj v preteklih letih. »Izbiro« je zato velika, prav tako velika pa je težava. Lahko verjamete — denarnih. Pašne skupnosti po Sloveniji imajo veliko potreb in ustrezno temu malo denarja. Odločitev za kraj letošnjega tabora so tako letos sprejeli šele maja. Ponudbo mladih so v Gornji Savinjski dolini z veseljem sprejeli.

V teh dneh so torej mladi na Raduhi. Mladinska komisija Planinske zveze Slovenije je organizator, za prehrano in bivanje skrbi pašna skupnost, za stroške interesnih dejavnosti republiška konferenca ZSMS, svoj delež pa sta prispevali še Zgornjesavinjska kmetijska zadruga in zveza zemljiških skupnosti Slovenije. V

Kako naj skopljemo jarek, če pa skoraj ni nič zemlje?

prvem tednu je bilo v prijazni in lepo urejeni planinski postojanki na Loki 52 »mednarodnih stanovalcev«. Število se bo v tritedenskem obdobju spreminjalo. To je namreč tudi novost pri tej obliki prostovoljnega dela mladih. Ostanjejo lahko kolikor časa hočejo, bolj rečeno morajo. Organizatorji namreč vedo, da mladi radi potujejo, mnogi si morajo zaslužiti tudi kakšen dinar, zato imajo pri svoji odločitvi proste roke. Tri tedne »brazplačnega« tabora je namreč za mnoge le preveč. Seveda pa neprijetnih presenečenj glede udeležbe ne bo. Ne glede na posamezne odhode se število mladih ne bo bistveno zmanjševalo, saj bodo prihajali novi in večina načrtovanega dela bo zagotovo opravljena. Kako so se torej v »nenavadnem okolju« visokogorskega sveta znašli mladi iz zahodnih vele- mest?

»Ja, takole je s tem. Presenečenje ob prihodu je bilo precejšnje. Mladi iz drugih držav so večinoma navajeni življenja v velikih mestih, ne pa na visokogorskih in strmih področjih, sicer svežih

in zdravih. Sprva recimo niso mogli dojeti, da se morajo prhati s hladno vodo in še na prostem povrh, pa s prho, ki je obešana kar na viharnik pred planinsko postojanko. Nekaj problemov je bilo v začetku tudi s prehrano, ki je razumljivo niso vajeni. Na vso srečo in z veliko mero dobre, mladostne volje, smo vse težave rešili že v prvih dneh. Še več, sedaj si nekateri že sami želijo pripravljati hrano, tudi našo. Tudi sicer so se odlično živeli v okolje, vsi se dobro počutijo, z njimi pa mi vsi,« je še poudaril Dragan Miklavčič.

Strokovno delo vodi Tomaz Marolt z Zgornjesavinjske kmetijske zadruge Mozirje. »Urejujemo pašnike pašne skupnosti Raduha—Javorje. Dela je veliko. Najtežja naloga je postavitve nove obodne ograje okrog pašnikov, dolge pet kilometrov. Stara je dotrajana, zato kole odstranjujemo, prav tako bodečo žico. Zabijamo torej nove kole in napepljemo novo žico. Začeli smo na najtežjem terenu, strmem in skalnatem, vse je bilo potrebno znositi na rokah. Kasneje bo lažje.

Linda in Jim iz Združenih držav Amerike: »Delo ni prav lahko, smo pa mladi, zdravi in dobre volje.«

100-letnica kiparja Ivana Napotnika

Zaščititi njegovo delo

V mesecu decembru 1988 bo minilo sto let od rojstva slovenskega kiparja Ivana Napotnika, ki je živel in ustvarjal v Zavodnjah nad Šoštanjem. Pri Občinski kulturni skupnosti Velenje je bil v letošnjem letu konstituiran Odbor z namenom, da da obletnici posebno obeležje.

Člani Odbora so soglasno podprli iniciativo, da se stoletnica kiparjevega rojstva proslavi delovno ter, da so obletnici posvečene tudi aktivnosti, vključene v redno dejavnost s področja kulture.

Posebej so v spomin na kiparja posvečene naslednje akcije:

Mala Napotnikova kiparska kolonija v Zavodnjah v organizaciji Občinske zveze prijateljev mladine Velenje s sodelovanjem Kulturnega centra Ivan Napotnik. Kiparska kolonija letos proslavlja tudi lasten jubilej — petnajst let, kontinuiranega in uspeš-

nega dela. K sodelovanju so povabili kiparje s Koroške in Titovega Velenja.

Otvoritev novih prostorov knjižnice v Šoštanju. Kulturni center Ivan Napotnik je ob finančni pomoči Občinske kulturne skupnosti Velenje preuredil prostore stare pošte v Šoštanju, kamor so preselili knjižnico iz doma kulture.

Osnovna šola Karel Destovnik Kajuh v Šoštanju bo v letošnjem letu razširila vhodno vežo, kjer bo urejena stalna ekološka razstava o problemih Šaleške doline. Razstaveni prostor bo dopolnjen s plastiko Ivana Napotnika — Faun, Plastiko »Fauna« je osnovni šoli odstopil Kulturni center, ki je razpolagal z dvema odliktoma, v zameno pa je odkupil Napotnikov relief z naslovoma »Marija«. Odkup je omogočila Občinska kulturna skupnost Velenje.

DVIGNJENI ZASTOR 93

Psa čelno trčila

Piše: Vane Gošnik

»Primer« skakalnic je vsaj v medijsko zaostreni formi verjetno brezprizivno mimo. Pogosto slišana trditve, češ da je bilo oporekanje nasilnemu posegu v prostor neumestno, vnaprej obsojeno na neuspeh in zato zapravljanje časa, je z določenega zornega kota točna. Zgodba se je resnično odvijala po scenariju, v katerem so svojo vlogo sicer odigrala tudi naključja — toda ta so prišla prav, saj sicer veseloigra ne bi bila to, kar je bila. Namreč veseloigra.

Razmere in razmerja so tragična in komična obremen. V preloženem času ustvarjanja »nove« slovenske zgodovine, v času plebiscitarnega odločanja Slovencev za javen, human, zakonit in demokratičen postopek s priprtimi Borštnerjem, Janšo, Tasičem in obtoženim Zavrhom, v času, ko Skupščina občine Grosuplje v tej zvezi sprejme zahtevo za izredni sklic slovenske skupščine — v tem istem času se je naša, velenjska skupščina z velikim številom odgovornih mož in žena vred na vse kriplje trudila legalizirati (skakalni) stolp norosti. S to veseloigro smo se prebivalci te občine zagotovo vpisali na žalostne strani slovenske zgodovine.

Ne vsi seveda, kot celota pa zagotovo! Občinski kronist bo nekoga dne s slastjo zabeležil dejstvo, da so se Odboru za varstvo človekovih pravic doslej kolektivno pridružili le ustanovni zbor Šaleškega ekološkega društva ter krajani Lajš in Šmartnega ob Paki. Verjetno bo sklenili, da je večina (kot vedno) čakala razplet dogodkov in hlepela po trenutku, ko se bo smela obrniti po vetru. Toda tam, kjer piha en veter, »drevesa rastejo postrani«! V našem primeru bo gotovo treba preurediti tudi znano Štihovo domoslislo o industrijski puščavi: naša občina postaja puščava nasproh, puščava, iz katere po nedoumljivih zakonih curja električna energija, pralni stroji, štedilniki in še nekaj ostale robe. Kam in za kakšne denarje? O tem vedo mnogo povedati gojenici otroških vrtec v gnilem kapitalizmu, kjer so v zadnjem času osnovni maksimi (poceni kupiti, drago prodati) dodali še: »in pri tem čim manj uničiti okolje, ki

»Moramo imeti razumevanje za slovenske razmere, kjer sedaj piha različni vetrovi — za razliko od večine drugih sredin, kjer piha en veter, toda od tega drevesa rastejo postrani«

(Zdravko Tomac, Današ)

ga producenti potrebujejo že zato, da sploh lahko producirajo.

Demokratično vrenje na Slovenskem bo v vsakem primeru v temeljih spremenilo razmerja moči in prihodnost Dežele. Prepustimo se mu lahko kot čreda izgubljenih ovac, do tega imamo absolutno pravico. Toda imamo tudi možnost, da v dogajanje aktivno posežemo. Prepozno in brezpredmetno bo čez leta jamrati, da smo bili manipulirani, da nismo vedeli, za kaj je pravzaprav šlo. Pri vsem skupaj namreč še zdaleč ne gre zgolj za to, koliko bo kdo odsedel v priporu (in ali zaporu, temveč za vprašanje, za koliko časa bi se lahko v kolektivnem priporu znašli vsi skupaj. Tudi mi, prebivalci Šaleške doline.

Velenjska skakalnica v teh okvirih in za lokalne razmere ni odigrala nepomembne vloge. Početje na grajskem hribu je marsikaj zbristilo, družbena razmerja so postala mnogo bolj razvidna, zdrave in napredne sile lahko danes neprimerno bolj natančno definirajo tiste centre moči, ki skriti za frazami uresničujejo svoje v preteklosti zazre cilje. Sklicevanje na večitsočglavo množico, ki naj bi s svojo prisotnostjo na otvoritveni tekmi na nek čuden in spervertiran referendumski način pritrjevala graditeljem, se lahko že jutri izkaže za napačno investicijo. Razmerja med manjšino in večino se nam v tem času najlepše kažejo v napadih, ki s pomočjo javnih medijev hrumijo z juga proti severu države. Navidezno enotno obsojanje »fasistoidnih« procesov v Sloveniji je predzadnje orodje, s katerim konservativne in retrogradne republiške oligarhije branijo svoje privilegije. Toda kot milni mehurček se bo razpočilo tisti hip, ko bodo ljudje spoznali, da so bili manipulirani.

Ob tej ograji bomo pašnik razdelili še na manjše pašnike, teh ograj — čredink, pa bo kakšnih sedem kilometrov, skupaj celih dvanajst. Druga skupina mladih čisti pašnike, odstranjuje podrast in podobno, tretja pa polaga cevi za napajališče na pašniku. Dolžina tega vodovoda je 1.400 metrov, delo pa je na kamnitnem terenu zelo oteženo. Ne glede na raznoliko sestavo mladih, smo v prvih dneh opravili veliko dela in bomo skoraj zanesljivo uresničili vse načrte.«

Naj povemo, da so vodovod do izzida časopisa že končali, seveda pa ostaja veliko dela pri čiščenju pašnikov. Skoraj bi pozabili. Na začetku akcije je bilo na Loki med 52 udeleženci 18 mladih iz drugih držav. Spisek je kar zajeten, celo presenetljiv: Združene države Amerike, Kanada, Irska, Finska, Nizozemska, Anglija, ZR Nemčija, Španija in Poljska. Pisana družba, ni kaj. Pa zelo vesela, sproščena, mladostno zagnana v delo in življenje. Janez Plesnik

Izjava št. 1

SKUPŠČINA EKOLOŠKE DRUŠTVO

20. julija bo Skupščina SRS sprejemala osnutka sprememb slovenskega dolgoročnega in srednjeročnega plana. Šaleško ekološko društvo o teh dveh dokumentih sprejema naslednja stališča:

1. Osnutka sprememb sta predvsem posledica zahtev Problemske konference Ekologija, energija, varčevanje, vendar ne odražata njenega duha in na področju energetike nista skladna z njenimi zahtevami.

2. Zahteve po približevanju k načelni rasti primarne energije osnutka ne spoštujeta, saj predvidevata do leta 2000 2,9% rast porabe celotne energije in 2% rast proizvodnje električne energije.

3. Nesprejemljivo je načrtovanje gradnje novih 1.950 MW proizvodnih zmogljivosti do leta 2000, ne da bi bili seznanjeni z materialnimi bilancami. Društvo ocenjuje, da bi uresničitev tega načrta povsem onemogočila zahtevano čiščenje dimnih plinov do konca leta 1992.

4. Obsojanja vredno in cinično je dejstvo, da je predlagatelj predvidel gradnjo JE Prevlaka, saj je znano, da je Skupščina sprejela moratorij na gradnjo JE do leta 2000. Iz istega razloga je cinično tudi predvidevanje, po katerem naj bi bil Rudnik urana Žirovski vrh sposoben zagotoviti uranov oksid za oskrbo JE Krško in do-

datnih 2000 MW moči v jedrskih elektrarnah.

5. Termoelektrarna-toplarna Šoštanj V ne more ostati v planu objekt kontinuitete, ne da bi upoštevali jasne sklepe Skupščine občine Velenje. Ta je zahtevala polno obratovanje čistilnih naprav na obstoječih termoelektričnih objektih pred odločanjem o možni novi investiciji. Ta zahteva mora postati sestavni del planske formulacije o predvideni gradnji TEŠ V.

6. Nesprejemljiva je zahteva, da bi proizvodnja lignita ostala na nivoju začetka planskega obdobja. Leta 1980 je namreč Rudnik lignita Velenje proizvedel približno 5 milijonov ton lignita, danes pa 4,7 milijonov. Takšno proizvodnjo mora RLV ohranjati vse do polnega obratovanja naprav za čiščenje dimnih plinov.

7. Nesprejemljivo je, da osnutka predvidevata gradnjo trajnega odlagališča nizko in srednje aktivnih jedrskih odpadkov le na območju Slovenije in Hrvaške, oziroma Jugoslavije. Sestavni del planskega besedila mora biti tudi iskanje možnosti izven meja SFRJ. Nerazumljiv je predlog, da bi bili predmet odlaganja odpadki iz JE Hrvaške, saj Slovenija do leta 2000 ne bo gradila novih jedrskih elektrarn. Nerazumno je tudi predvidevanje, da bi v Sloveniji odlagali odpadke »iz drugih virov«.

8. V primeru, da bi nizko in srednje aktivne jedrske odpadke odlagali na območju SR Slovenije, mora biti v planskem besedilu popolnoma zavarošana suverena pravica občin in krajevnih skupnosti glede izbora na njihovem področju.

ODBOR ZA OBELEŽITEV 100-LETNICE ROJSTVA IVANA NAPOTNIKA

Jože Pogorevc, Zdenko Purnat, Martin Lenošek, Pavle Ivanušič, Zvonka Špeh, Maksimilijan Korošec.

Bili smo v Makedoniji

Planinstvo je ena izmed najbolj razširjenih oblik organizirane športno-rekreativne dejavnosti med delavci Gorenja. Posebej v zadnjem času so zelo aktivni planinci v delovni organizaciji Gorenje Servis.

Tako so si za leto 1988 postavili bogat program izletov. Že septembra naj bi znova popeljali 100 servisercv iz vse Jugoslavije na Triglav. Ker pa želijo ob slovenskih, spoznati tudi druge gore v Jugoslaviji, so se letos odločili še za izlet v Makedonijo.

Tako so od 29. junija do 4. julija preživeli v tej republiki nekaj lepših dni. V Skopju so se najprej srečali s servisercji Makedonije, ki so na srečanju 30. junija proslavili 20 let delovanja servisne mreže v SR Makedoniji. Na družabnem srečanju so si servisercji iz Titovega Velenja in Makedonije lahko izmenjali delovne izkušnje in se pogovorili o svojih težavah. Že samo srečanje ob novem umetnem jezeru ob reki Treski je bilo za goste iz Titovega Velenja prijetno presenečenje, vsem servisercjem in drugim gostom na prireditvi pa je nekaj pesmi zapel prvi serviserc Gorenja v Makedoniji Trajče Veselinovski, ki velja na škopski televiziji za enega najlepših glasov Makedonije.

V Skopju smo bili povabljeni tudi v škopsko železarno, ki s svojimi tremi rudniki letno pridelava od 600.000 do 900.000 ton pločevine in je tudi Gorenjev dobavitelj tega za Gorenje izredno pomembnega materiala.

Po ogledu mesta Skopje, ki ga je pred 25 leti prizadel močan potres, smo se odpeljali preko Tetova na Popovo šapko, znan metatarski center v Šar planini. 1. julija smo od tu krenili na najvišji vrh Šar planine, 2748 m visok Titov vrh.

Čprav smo na pot krenili zgodaj, nas je vseskozi spremljalo sonce. Vodila sta nas vodnika planinskega društva Metalurg škopske železarne Branko Petkovski in Duško Boškovski. Izbrali so daljšo pot po grebenih višjih kopastih vrhov. Vseskozi se nam je odpiral lep razgled, proti vzhodu na Solunsko glavo (2540 m), na severu na Ljubot (2499 m), in jugozahodu Korab (2764 m). Pobočja so porasla s travo, planinskimi cvetjem, tu in tam tudi s pritlikavim smrečjem in borovničjem. Na senčnih straneh je v kotanjah ležal še sneg.

Po štirih, petih urah smo vsi dosegli cilj. Titov vrh z značilno s kamni razgledni stolp, visok ničiče je zrušeno, letno obišče le okrog 3000 planincev. Po počitku smo se vrnili po lepi poti, mimo neusahljivega izvira vode pred samimi vrhovi (ledena studenčnica marsikomu olajša pot). V spominu ostanejo bežna srečanja s pastirji ovac, odetimi v značilne pastirje sukne, tu in tam je videti pastirja na konju, pa v tej ali oni kotanji k tlom stisnjene ovčje staje, nizke slamnate hiše.

Pot smo s Popove šapke nadaljevali k izviru Vardarja in umetnemu jezeru Mavrovo. Prenočevali smo v hotelu Železarne Skopje, naslednji dan pa ogledali okolico jezera in se z dvosedeznico popeljali na vrh prelepih smučišč Mavrova. Deset vlečnic, dvosedeznica, kopasti vrhovi in položna ter strma smučišča. Skoda le, da je v Makedonijo tako daleč...

V Ohibridu smo si ogledali nekaj najbriljantnejših spomenikov zgodovine in kulture, po kopanju ob Sv. Naumu pa smo se mi mo Prespanskega jezera srečno

odpeljali na 1500 km dolgo pot proti Titovemu Velenju.

Kaj so povedali?

Jože Pogorevc, vodja servisne mreže SR Slovenije: »Vse je bilo skrbno pripravljeno. Posebej so nas presenetili delavci v Makedoniji, kjer si je Gorenje Servis ustvarilo svoje ime. Zbliževanje delavcev Gorenja Servis je potrebno. Tako spoznavamo tudi druge kraje. Makedonija je izredno bogata. Tu je stičišče več kultur. Sam planincem vzpon na Titov vrh je pokazal, da so planinci večji hoje, izkazali so medsebojno pomoč, tovarištvo.«

Zdenko Purnat, serviserc elektrike: »Planinec sem od najmlajših nog in rad spoznavam druge kraje. Zato sem se odločil za ta izlet, pa tudi lani sem bil na Triglavu skupaj s servisercji. Vzpon na Titov vrh je bil naporen zaradi vročine. V Skopju sem se pogovarjal s tamkajšnjimi servisercji o našem skupnem delu, na Mavrovem in Popovi šapki sem videl smučičarje, ki lahko konkurirajo marsikateremu v Sloveniji.«

Martin Lenošek, voznik tovornjaka: »Po devetnajstih letih dela v Gorenju sem se pred šestimi leti odločil za sodelovanje v planinski sekciji. V planine hodim redno, na vse izlete. Tako vzdržujem telesno vzdržljivost. Izlet je tudi sprostitiv, pozabiš na ure in dneve. Tudi v Makedoniji je bilo lepo, čeprav so tudi njihove gore zahtevne. Vrh smo podcenjevali. Tudi sonce je opravilo svoje.«

Pavle Ivanušič, serviserc — voznik v Servisnem centru Ljubljana: »Planinec sem od leta 1961. V Goranju imamo veliko možnosti za planinske aktivnosti. Sem edini iz drugih centrov. Zelo lep izlet, izredno sem zadovoljen.«

Zvonka Špeh, planer — analitik: »V planinski sekciji Gorenja sodelujem že deseto leto, aprila letos z družino opravila slovensko transverzalo. Iz Makedonije se vračam z različnimi vtisi. Pot na Titov vrh je bila kar naporna, predvsem zaradi vročine.

Težje je hoditi tudi po travnatih pobočjih, brez vmesnih planinskih postojank. Prijetno sem presenečena nad makedonskimi naravnimi lepotami, bogato kulturno dediščino, obdelanimi polji, nad gostoljubnostjo naših sodelavcev in Makedoniji, naših delavci Železarne, pa otroke pri izviru Vardarja in pastirji na Popovi šapki. To kar me je še posebej prijetno presenetilo: s komer koli sem govorila, vsak pozna Gorenje.«

Maksimilijan Korošec, pobudnik in organizator izleta: »Prepričan sem, da je bil naš namen dosežen: v Skopju smo s delavci obeležili 20 let servisne dejavnosti v SR Makedoniji, medsebojno izmenjali izkušnje, poleg tega pa priredili še lep planinski izlet, ki sodi med priprave za našo akcijo Sto servisercv na Triglav. Letos smo obiskali Makedonijo, naslednje leto želimo na Veležit. Upam, da bomo tudi v bodoče deležni takšne pomoči, kot smo je bili doslej: Zahvalo smo dolžni vodstvu delovne organizacije, sindikalni organizaciji, servisercjem Makedonije, ki so nas vodili po tej slikoviti republiki, Železarni Skopje, zdravnikom v naši odpravi in še komu.«

Zapisal in fotografiral Hinko Jerčić

Nekaj o kolesarjenju

V spomladanskem, letnem in jesenskem času je kolesarjenje ena izmed priljubljenih športno-rekreativnih aktivnosti. Osvežite organizem z vožnjo na kolesu; ohranjajte se in vozite kolo, so vzpodbudna gesla številnih strokovnjakov in zdravnikov.

Kolesarjenje v kombinaciji z drugimi aktivnostmi veliko pripomore k ohranjanju in izboljševanju psihofizične kondicije in prav tako kot tek, prispeva med drugim tudi k ohranjanju primerne telesne teže. Za primer naj navedemo, če se peljete s kolesom na delo in nazaj in pri tem prevozite povprečno od 8 do 10 km, potem boste za to aktivnost porabili 300 kalorij namesto 30, kot bi jih porabili, če isto pot opravite z avtomobilom. Je pa še več razlogov, da sedete na kolo in pridno pogonjate pedala. Tudi tisti, ki se šele odločate, se boste težko uprli vabiti v naravo ali na trim kolesarjenje.

V zadnjem času, ko energetski viri niso najbolj poceni, ne bi bilo odveč, če za začetek nekaj svojih vsakodnevnih opravil naredite s kolesom. Nato pa se redno odločite za sistematično kolesarjenje ali celo vadbo.

Vožnja s kolesom sodi glede svoje vrednosti in vpliva na posameznikov organizem in na človeka kot celoto, v sam vrh športno-rekreativskih aktivnosti. Kolesarimo največkrat v prirodi, v čistem zraku in okolju, ki izključuje betonske zgradbe, stolpnice, tovarne in meste nasploh, tjer je zrak z okoljem že močno onesnažen. Prednosti vožnje s kolesom v prirodi z ugodnim vplivom sonca in čistega zraka so vam poznane, saj tako kot druge aktivnosti v mnogočem blažijo negativne posledice današnje načina življenja. Kolesar je na kolesu v takem položaju, ki omogoča normalno delovanje vseh organov. In še več, kolesarjenje v vseh letih človekovega življenja razvija in ohranja dihala in vitalno kapaciteto

pljuč in tako povečuje delovno sposobnost. Ko vozite kolo, vaša pljuča vdihujejo trikrat več kisika. Tako kot tek in vadba na trimski stezi tudi kolesarjenje pomembno vpliva na izboljšanje delovanja srca na ožilja, kot so to opozorili že mnogi zdravniki v preteklem obdobju, praksa pa to vsak dan potrjuje. Srce z ožiljem deluje v času kolesarjenja povprečno dvakrat več kot v času, ko je človek pasiven. Zato kolesarite, če imate možnost in dajte srcu možnost, da se okrepi. Enakomerni ritem vožnje pa stimulativno vpliva tudi na živčevje, živčnomišični sistem, prebavila in druge organe. Na osnovi spoznanj lahko rečemo, da je kolo namenjeno vsakomur. Za starejše občane je priporočljivo, da se za daljše kolesarjenje posvetujejo s svojim zdravnikom.

ZTKO občine Velenje ima v svojem vsakoletnem programu trim kolesarjenje, tako v spomladanskem in jesenskem času, ob koncu poletja pa tudi malo bolj zahtevno aktivnost, ki jo letos organiziramo že drugič, to je kolesarski vzpon v Zavodnje. Namenjen je vsem občanom, ki redno kolesarijo.

Zato ob tej priliki vabimo vse ljubitelje kolesarjenja, da se za vzpon v Zavodnje, ki bo 21. avgusta, pripravijo, enako velja tudi za jesensko trim kolesarjenje.

S tem člankom hočemo vsaj malo spodbuditi občane, ki radi kolesarijo, da se udeležijo organizirane aktivnosti na kolesu! Kolesarjenje ni tekmarjenje, saj je namenjeno širši množici ne glede na starost in spol.

V bistvu tekmuje vsak sam s seboj, saj je vsak zmagovalec, če se že samo odloči za kolesarjenje. Vsekakor pa je poglavitno, da vsi, ki kolesarijo, upoštevajo cestno prometne predpise.

PRIJETNO IN VARNO KOLESARJENJE!
MARKO BORUTA

Mali nogomet

Končan spomladanski del turnirja

Pod okriljem Komisije za mali nogomet pri ZTKO Velenje je zaključen spomladanski del turnirjev v malem nogometu. Od načrtovanih se ni točkovan turnir 7 mladih rudarjev zaradi premajhnega števila ekip. Odpadel je turnir Gorice, ostali turnirji pa so bili izvedeni.

Kakšen je vrstni red po štirih turnirjih (točkovan po pravilniku Komisije za mali nogomet)?

1. Mušketirji (42 točk), 2. Karaka (30 točk), 3. Beli labodi (19), 4. Ghost Busters (18), 5. Lajše (17), 6. Albatros

(16), 7. 8. oktober (15), 8. Vinska gora (14), 9. Čungla lunga (9), 10.—12. Zeleni bar, Cigler, Konovo (7), 13. Veograd (5), 14.—16. Kojoti, Ledo, 7 mladih rudarjev (4), 17.—18. Top Gun, Pesje (3) 19.—20. Škale, Demić Gradbeništvo (2).

V jesenskem delu so v programu naslednji turnirji za točkovanje: 27. in 28. avgusta Albatros—Bistro Živkovič (KS Smartno), 10. in 11. septembra Karaka, 8. 9. oktobra 8. oktober, 15. in 16. oktobra Komisija za mali nogomet pri ZTKO Velenje.

Tri dni malega nogometa v Šoštanju

TVD Partizan Šoštanj je letos že drugič organiziral turnir v malem nogometu za pokal dnevnika z največjo naklado »Večernjih novosti« iz Beograda.

Pretekli petek in soboto popoldne ter še pozno v noč in v nedeljo dopoldan so bile na igrišču Partizana tekme med štirinajstimi ekipami iz širšega celjskega območja, ki so se prijavile na turnir.

Po ostrih bojih dokaj izenačenih ekip, sta se v finalu pomerili

moštvi iz Titovega Velenja in Lajš pri Šoštanju. Po stanju 5:5 je po streljanju sedemmetrovk zmagala ekipa MADL iz Titovega Velenja. Druga je bila ekipa iz Lajš. Tretje mesto je zasedlo Pesje in četrto ekipa »Lipov list« iz Titovega Velenja.

Vse zmagovite ekipe so prejele lepe pokale in drese. Zmagovita ekipa MADL pa se bo septembra pomerila za pokal Večernjih novosti v Beogradu.

Tekmovanje je vzorno organiziral Radko Stevančević, delegat je bil Nino Ošlovnik in sodnik, ki je vse tri dni turnirja vzorno sodil Gojko Živkovič. V. Koje

Šoštanj: 5. Žunkovičev memorial

S starimi gasilskimi brizgalnami

Prizadevno Gasilsko društvo Šoštanj — mesto bo tudi letos organiziralo svojevrstno, že tradicionalno, tekmovalno v počastitev gasilskega funkcionarja in zaslužnega častnika Jožeta Žunkoviča.

Tekmovanje bo v soboto, 16. julija, s pričetkom ob 16. uri pred gasilskim domom v Šoštanju. To bo vsekakor zelo zanimivo tekmovalno s starimi ročnimi in motornimi brizgalnami, ki so bile izdelane pred letom 1939. Vaja bo seveda mokra.

V vsaki enoti bo 10 tekmovalcev, ki bodo oblečeni v starinske uniforme s slikovitimi čeladami, kar daje prireditvi še poseben

čar. Prireditve je zanimiva tudi s turističnega vidika, saj je to prava paša za oči, kar vidimo res redko.

Šoštanjčani se s svojo desetino in ročno skoraj sto let staro črpalno, pripeljejo na prizorišče še s konjsko vprego. Po tekmovalju bodo vsem sodelujočim podelili spominske diplome z likom Jožeta Žunkoviča, zmagovalcem pa pokale in razna praktična darila.

Letošnje tekmovalje bo potekalo pod zanimivim geslom: »Zgodovina je naša učiteljica.«

Pokrovitelj tega zgodovinsko zanimivega tekmovalja je tudi letos krajevna skupnost Šoštanj in njen agilni predsednik Matjaž Natek.

V. Koje

Super mini odbojka

Mozirski pionirji 3. v Italiji

Učencem 6. razreda mozirske osnovne šole se je pred nadavnim ponudila enkratna priložnost, da kot pionirske reprezentance Slovenije nastopijo na vsakoletnem turnirju v super mini odbojki v Trstu.

Za ponazoritev: igrišče je veliko 6 X 4,5 metra, mreža je visoka 2,10 metra, igrajo pa štirje igralci. Nastop v Trstu je finančno podprla ZTKO Mozirje, na dvodnevno pot pa so pod vodstvom trenerja OK Ljubno Srečka Skoka odpotovali Jure Urank, Damjan Kočjan, Uroš Benda, Peter Jeraj in Blaž Weiss.

Nastopilo je šest ekip, pet deželnih prvakov severovzhodne Italije in reprezentanca Slovenije, igrala pa so vsaka z vsako. Mozirski fantje so presegli vsa pričakovanja, trikrat so zmagali in dvakrat izgubili, in skupni uvrstitvi osvojili tretje mesto za Gorico in Pordenonejem ter tako lepo izkoristili ponujeno priložnost. Ekipa je prejela plaketo, fantje medalje, kot reprezentanca Slovenije pa so prejeli še spominsko plaketo mesta Trst.

Nastop v Trstu bo mladim mozirskim odbojkarjem ostal v lepem spominu

pohišstvo sedežne garniture

na KREDIT na 6 in 9 mesecev

sodobna oprema

DIJA, ... (foto: vos)

Poletne kulturne prireditve

Kulturni center Ivan Napotnik Titovo Velenje

ZAKLJUČNI KONCERT TEDNA KITARE

V četrtek, 14. julija, ob 20.30 bo na velenjskem gradu srečanje udeležencev Tedna kitare, na katerem bodo nastopili najboljši.

Vabimo, da se udeležite koncerta v idiličnem grajskem ambientu in prisluhnete zvenenju strun mladih umetnikov.

pa je tudi priznanje »Pavao Markovac« leta 1986 in »Milka Trnina« leta 1981.

Obeta se nam torej prijeten koncert ob zaključku tedna.

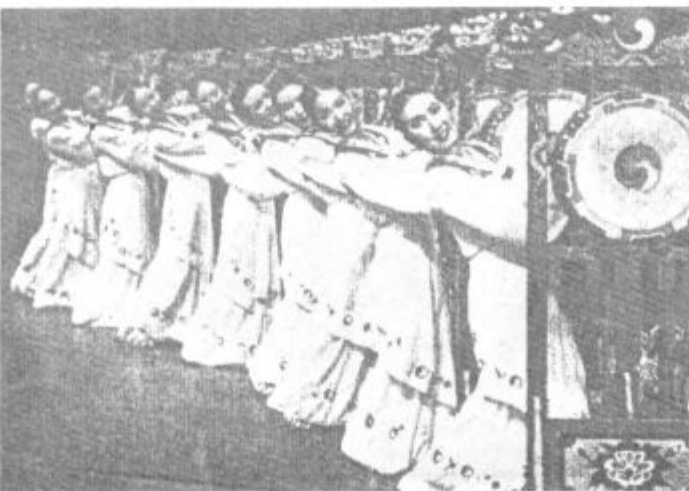
KANG SUN YOUNG

Južnokorejski narodno-folklorni ansambel.

V četrtek, 21. julija, ob 20.30, bo v domu kulture v Titovem Velenju nastopil južnokorejski narodno-folklorni ansambel, ki oživilja večstoletno tradicijo ljudskih običajev, verskih obredov in plesov severovzhodne Azije.

Tovrstni ansambel bo prvič gostoval v Titovem Velenju in tudi v Sloveniji.

Vstopnice 4.000 din! Dvorana bo klimatizirana.

SOPRAN IN HARFA

V soboto 16. julija, ob 20.00, bo na promenadi pred Delavskim klubom koncert sopranistke Mirjane Bohanec in harfistke Marje Mlinar iz Zagreba.

Na programu bodo same večno zelene melodije za glas in harfo kot so: arija Floramy in Splitski akvarel I. Tijardovića, Serenada in Ave Maria F. Schuberta, arije iz Traviate in operete Netopir, arija Summertime iz opere Porgy in Bess, Chanson dans la nuit, arija Sweetheart iz filma Beli Jorgovan, Smoke gets in your eyes, tema iz filma Boter in podobno.

Mirjana Bohanec-Vidović je uspešno gostovala tudi v evropskih kulturnih središčih, prejela

Gibanje prebivalstva

POROKE:

Janko Arlič, roj. 1963, kmetovalec iz Škal in Sonja Rotnik, roj. 1964, studentka agronomije iz Raven, Marko Eberlin, roj. 1957, gradbeni tehnik iz Titovega Velenja in Renata Ferenčak, roj. 1963, rudarski tehnik iz Titovega Velenja, Janez Požežnik, roj. 1960, dipl. obramboslovec iz Celja in Melita Valte, roj. 1963, profesor iz Titovega Velenja, Darko Plahuta, roj. 1961, strojni tehnik iz Bevc in Biserka Vihar, roj. 1963, profesor iz Bevc.

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec).

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa popoldne od 13. do 16. ure.

Poletje je tu! Tudi v naših oddajah ga bo čutili. Bolj sproščene bodo, več bo vedre glasbe in poletnih razgovorov. Izognili se bomo naši klasični shemi in tako prispevali, da bo celotna oddaja bolj živahna, bolj sproščena. Pogosto vas bomo povabili k sodelovanju, k oblikovanju naših oddaj. Klicali nas boste lahko po telefonu 855-963.

PETEK, 15. julija: 15.00 Začetek

tek poletnega programa Radia Velenje; 15.15 Od Hude luknje do Rinke (pregled aktualnih novic); 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljana); 16.15 Kdaj, kje, kaj; Od 16.30 do 18.00 Petkovo poletno popoldne Radia Velenje, vmes ob 17. uri Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 17. julija: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kam; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 18. julija: 15.00 Začetek programa; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 17.00 Sport, telesna kultura, rekreacija; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

SREDA, 20. julija: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kam; Od 16.30 do 19.00 Poletno popoldne Radia Velenje, vmes ob 17.30 Vaše čestitke in pozdravi.

SMUČARSKO-SKALKALNI KLUB
Titovo Velenje

OBVESTILO

Občane, ki so lastniki izžrebanih vstopnic na tekmi 3. 7. 1988 obveščamo, da bomo dobitke izdajali **tudi vsak četrtek od 18.-21. ure** v prostorih kluba vključno do 2. 9. 1988.

Organizacijski odbor

ohranimo naše okolje čisto!

Slovenija
Moja dežela.

K I N O

REDNI KINO
Četrtek, 14. 7. in petek, 15. 7. ob 18. in 20. uri VRAGOLIJE V ŠOLSKIH KLOPEH — ameriški, komedija. Vloga: Dang Mc Koen.
Petek, 15. 7. ob 10. uri ter soboto in nedeljo, 16. in 17. 7. ob 18. in 20. uri MAŠČEVALEC — ameriški, akcijski. Vloga: Sho Kosugi.
Ponedeljek, 18. 7. ob 10., 18. in 20. uri ter torek, 19. 7. ob 18. in 20. uri ZAKLAD AMAZONKE — mehiški, avanturistični. Vloga: Stuart Whitman.
Sreda, 20. 7. ob 10., 18. in 20. uri NINJA MAŠČEVALEC — ameriški, kung fu. Vloga: Sho Kosugi.

NOČNI PROGRAM
Ta teden vam bomo predvajali nemški erotski film ŠAMPIJONI POSTELJE — vloga: Günther Glaser. Predstave bodo: V četrtek, petek in soboto 14., 15. in 16. 7. ob 22. uri v REDNEM KINU, soboto, 16. 7. ob 20. uri v ŠOŠTANJU, nedeljo, 17. 7. ob 20. uri v ŠMARTNEM OB PAKI in petek, 15. 7. ob 24. uri RTC GOLTE — BIFE (spodnja postaja nihalka). ZA VSE NO-

CNE PREDSTAVE OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDA FILMA.

KINO ŠOŠTANJ
Sobota, 16. 7. ob 18. uri PO PRVI LJUBEZNI — francoski, komedija.
Nedelja, 17. 7. ob 18. in 20. uri TERMINATOR — ameriški, akcijski. Vloga: Arnold Schwarzeneger.
Ponedeljek, 18. 7. ob 20. uri MAŠČEVALEC — ameriški, akcijski.
Sreda, 20. 7. ob 20. uri ZAKLAD AMAZONKE — mehiški, avanturistični.

KINO ŠMARTNO OB PAKI
Petek, 15. 7. ob 20. uri VRAGOLIJE V ŠOLSKIH KLOPEH — ameriški, komedija.
Torek, 19. 7. ob 20. uri TERMINATOR — ameriški, akcijski.
RTC GOLTE — BIFE (Spodnja post. nihalka Žekovec)
Petek, 15. 7. ob 21. uri MAŠČEVALEC — ameriški, akcijski.

KINO VELENJE SI PRIDRUŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

Kako brezskrbno na dopust

Čeprav se je prava dopustniška sezona že pričela in marsikatera vrstica za nekatero občano ne bo več koristna, je moj namen vseeno opomniti vesele dopustnike, na kaj bi veljalo paziti pred odhodom na dopust.

Pustiti stanovanje prazno 10 do 14 dni ni enostavno. Nekateri zlikovci prežijo na nas, proučujejo, kje bi se lahko nasilno vselili, še več pa je takšnih, ki žele iz stanovanj kaj zmakniti. Najlažje se je zavarovati, če lahko zaupate ključ svojega stanovanja sodrniku, prijatelju, sosedu. Ta vam bo omogočil brezskrben dopust z rednim dnevnim pregledom stanovanja.

Zalil bo rože, izpraznil poštni nabiralnik, prezračil bo stanovanje, izza vrat bo umaknil obvesti-

lo o priporočeni poštni pošiljki. Odpravil bo lahko tudi morebitno okvaro na elektro in vodovodni napeljavi.

Vsi te možnosti seveda ne želijo (ali ne morejo) izkoristiti. Potem se velja zavarovati na drugačen način. Vsekakor je koristno vhodna vrata zavarovati z dvema ključavnicama. Naprositi poštarja, da v času dopusta zadrži vse pošiljke, platnenih zaves in rolet na oknih ni priporočljivo spuščati, kajti to je za nepridiprave jasen znak, da stanovalec ni doma. Tudi kakšna mini signalna naprava bo pregelna morebitnega vlomilca. Priporočam, da z zavarovalnico sklenete pogodbo o zavarovanju stanovanja. Poleg vsega navedenega velja vrednostne predmete, zlatino, denar in podobno spraviti v bančni trezor.

Pa prijeten dopust.

Delegatska vprašanja in odgovori

Zakaj v občini Velenje prispevna stopnja iz BOD narašča, če na splošno v Sloveniji opažamo tendenco upadanja?

Prispevna stopnja iz BOD v občini Velenje za SIS družbenih dejavnosti narašča iz naslednjih razlogov:

SIS družbenih dejavnosti že dalj časa delujejo v pogojih interventne zakonodaje, ki specifično problematiko različnih okoliščin in dejavnosti rešuje na linearen način, kar ni primerno za našo družbenopolitično skupnost. Leto 1988 so SIS družbenih dejavnosti pričakale z:

- približno 3% povečanih obsegom dejavnosti (vplivi priseljevanja in zaposlovanja itd. V občini je število prebivalcev lani naraslo za 1,7%, v republiki pa za 0,5%, kar je skoraj 3,5 x manj)
- 1.538 milijard din premalo zbranih sredstev v letu 1987 (izpadla sredstva so samoupravne interesne skupnosti izvajalcem v družbenih dejavnostih zagotovile iz sredstev leta 1988).
- 1.51 milijard povečane soli-

darnosti, vzajemnosti in skupnih nalog (izdvajanje sredstev za republiške programe se že nekaj let veča od - 4% v letu 1985 na 12% v letu 1988).

- nedokončanima investicijama v osnovnem izobraževanju in osnovnem zdravstvu ter usmeritvami, da se del teh investicij prenese v prispevno stopnjo,
- refundacijami iz dohodka v znesku 67,8 milj. za leto 1987 in 143,3 milj. za leto 1988 (po zaključnem računu).

Prispevne stopnje za občinske SIS družbenih dejavnosti z veljavnostjo od 1. 5. 1988 dalje so bile glede na dovoljeno porabo za leto 1987 ter finančne načrte SIS za leto 1988 primerne. 15. maja 1988 pa je bil sprejet Zakon o začasnih prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev DPS in SIS, ki zelo omejuje porabo sredstev SIS. Sredstva, ki se zberejo nad dovoljeno porabo, SDK izloči na poseben račun. Teh sredstev SIS ne smejo uporabljati do konca obdobja, v katerem se ugotovi, da se presežki ne ustvarjajo.

Zaradi učinka novih prispevnih stopenj v mesecu maju ter zaradi povečanih osebnih dohodkov je bil pritek sredstev v mesecu maju izrazito visok. Da ne bi prišlo do presežkov, so Odbori za plan in razvoj SIS družbenih dejavnosti dne 17. 6. 1988 sklenili, da se prispevne stopnje iz bruto osebnega dohodka za občinske SIS družbenih dejavnosti s 1. 7. 1988 zmanjšajo za 10%.

Kakšni so faktorji preračuna bruto OD v neto OD v občinah celjske regije?

Koeficient povečanja bruto osebnih dohodkov — po periodičnem obračunu za obdobje januar marec 1988 v primerjavi z istim obdobjem leta 1987 v občinah celjske regije:

OBČINA	KOEFICIENT
Velenje	1,25
Zalec	1,22
Mozirje	1,22
Šentjur	ni bilo možno pridobiti podatka
Laško	1,23
Slovenske Konjice	1,22
Šmarje pri Jelšah	1,23
Celje	1,22

Kakšni so faktorji preračuna osebnih dohodkov iz BOD v neto OD v slovenskih nerazvitih občinah?

Občina	Koeficient
Lenart	1,21
Ormož	-
Šentjur pri Celju	-
Šmarje pri Jelšah	1,23

Faktorji preračuna OD iz BOD v neto OD v nekaterih drugih občinah v SRS

Slovenj Gradec	1,22
Maribor	1,23
Koper	1,22
Metlika	1,22
Črnomelj	1,23
Lendava	1,22
Slovenska Bistrica	1,23
Radlje	1,21
Hrastnik	1,22
Ptuj	1,26
Šmarje pri Jelšah	1,22
Murska Sobota	1,23
Lendava	1,22

Predsednik obč. komiteja za družbene dejavnosti Janez ZORE

Koledar

ČETRTEK, 14. julija JELENA PETEK, 15. julija — VLADIMIR
SOBOTA, 16. julija — DAN TANKISTOV
NEDELJA, 17. julija — ALEŠ PONEDELJEK, 18. julija — MIROSLAV
TOREK, 19. julija — ZLATA SREDA, 20. julija — MARJETA

MALIOGLASI

PARCELO v Mozirju prodam. Možnost nasada ali kampiranja. V račun vzamem gradbeni material. Informacije jutraj ali pozno zvečer. Telefon 36-832.

PLATIŠKA DOLNIČAR, 4 komade za Golf in Audi prodam. Kotnik, telefon 831-931 int. 248 dopoldan.

HARMONIKO Melodija Violeta 3, klaviaturna, 80 basna, ugodno prodam. Božič Boštjan, Efenkova 18, Titovo Velenje, telefon 858-338.

FANT star 23 let, ne kadi, ne pije, išče sobo v Titovem Velenju. Pisne ponudbe pošljite pod ŠIFRO: »JULIJ«.

PRODAM SPALNICO dobro ohranjeno (novejšo) in kotno sedežno; cena po dogovoru! Pajenk Tončka, Kajuhova 6, Titovo Velenje.

CENJENE STRANKE obveščamo, da bo Kemična čistilnica Polak, Koroška 44, zaradi kolektivnega dopusta zaprta od 18. 7. do 6. 8. 1988.

SURF BURJA komplet in filmski projektor ekranske izvedbe ugodno prodam. Telefon 855-260 zvečer.

PRODAM LESENO BARAKO, uporabno kot vikend (450 SM), barvni televizor (45 SM) in pralni stroj (10 SM). Telefon: 854-284 po 18. uri.

PRODAM nov motor za traktor Store 504. Informacije: 062/849-340.

KUPIM mladiča nemškega ovčarja brez rodovnika. Telefon: 854-963.

FIAT 750 zaradi bolezni prodam. Je na novo registriran. Naslov: Fanika Ramšak, Dobrna 6.

RABLJENO KOLO BMX KUPIM. Telefon: 854-440. Peter.

PRODAM BARVNI TV Gorenje SAFIR, pralni stroj Gorenje in štedilnik 2 plin in 2 elektrika. Telefon: 855-063 po 19. uri.

ZAMRZOVALNO OMARO GORENJE, 100 l prodam. Telefon: 857-785.

GOLF DIESEL prodam, letnik 1983, 47.000 KM, telefon: 063/857-201

OSEBNI AVTO ZASTAVA 126 P letnik 1976 registriran do 6. 7. 1989 in zastava 750 letnik 1977 ugodno prodam. Marko Unterlehner, Šaleška 19, Titovo Velenje.

JUGO 45 A prodam, star 10 mesecev, telefon: 778-089.

R 4 GTL letnik 1984, registriran do aprila 1989 prodam, telefon: 063/856-016, popoldan.

RISALNI BIRO & GRAFIKA
Prevalje
Od grafičnega designa do tiska
Kersnikova 17 VELENJE

UNIVERZALNI SKOBEJNI STROJ MIO Hobi 83 za obdelavo lesa prodam po skoraj polovinski ceni in izparilice za izdelavo sončnih kolektorjev, telefon: 853-094.

FURNIRNI OPAŽ, svetli hrast, širine 12 cm, 100 m² in računalnik Commodore 128 z disketno enoto in kasetofonom, uporabni programi priloženi, telefon: 853-894.

AVTO JUGO 55 letnik 1985. Informacije po telefonu: 853-965. Popoldan.

ČEVLJARSTVO IRMAN ŠOŠTANJ obvešča cenjene stranke, da bo obratovalnica zaradi dopustov zaprta od 15. julija do 15. avgusta. Prosimo za razumevanje. Hvala.

MOPED APN 6 PRODAM, star 6 mesecev. Telefon: 063/831-805 do 14. ure.

UGODNO PRODAM BARVNI TV Ametist Gorenje z daljinskim upravljanjem. Telefon: 063/844-054, zvečer.

UGODNO PRODAM MOTOR BT 50, letnik 86 & 4000 KM. Informacije: telefon: 854-908.

UGODNO PRODAM nemški šotor za štiri osebe in motor za čoln T 4. Telefon: 855-273.

NOVE AMORTIZERJE za starejši top Golfa prodam. Telefon: 856-784 po 20. uri.

POUČUJEM fiziko, mehaniko, elektrotehniko in nemščino. Telefon: 853-087.

ZASTAVO 101, letnik 77 prodam za 2,8 M. Telefon: 854-453.

ROLETE, plastične in lesene v vseh barvah in izvedbah izdelujemo in vgrajujemo. Telefon: 24-296.

4 LETA STAR BARVNI TELEVIZOR z daljinskim upravljanjem prodam. Informacije po telefonu: 062/849-353.

TISTI, ki mi odstopi telefonsko številko dobi veliko nagrado. ŠIFRA: NUJNO.

TRAKTOR ZETOR 6045 PRODAM. Telefon: 062/866-082. Kličite ob 11. uri.

LOVSKEGA PSA-JAZBEČARJA PRODAM. Telefon: 884-014.

ZVOČNIKE PIONEER 100—150 W, CB postaja President, usmernik, kabel, anteno in črnbeli televizor prodam. Telefon: 063/858-810.

MLAD SLOVENSKEGA ZAKONSKI PAR z enoletnim otrokom išče garsonjero ali večje stanovanje v Titovem Velenju ali okolici. Telefon: 063/858-810.

KUHINJO PRODAM Informacije: od 16. do 17. ure. Telefon: 853-373.

TVD Partizan
Šmartno ob Paki
vabi v soboto,
16. julija, ob 20. uri

na

ŠPORTNI PLES

zabavali vas bodo ansambli

Nočna izmena
Don Juan
Celjski instrumentalni kvintet

Bogat srečolov
Pridite v soboto, 16. julija, na rokometno igrišče pri osnovni šoli v Šmartnem ob Paki.

GARSONJERO ali manjše stanovanje iščem v T. Velenju ali okolici. Ugodno predplačilo. Kličite: 853-199.

Dežurstva

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI:

16. in 17. julija dr. Marina Biljman, od 8. do 12. ure v zobni ambulanti.

DEŽURNI VETERINAR NA VETERINARSKI POSTAJI V ŠOŠTANJU:

Od 15. julija do 22. julija je de-

žurni veterinar dr. Franc Blatnik, Prešernova 22/e, telefon: 857-223.

DEŽURNI ZDRAVNIKI:

Četrtek, 14. julija & dnevni dežurni dr. Zupančič, nočni dežurni dr. Šolar

Petek, 15. julija & dnevni dežurni dr. Vrabič, nočni dežurni dr. Kočvar

Sobota, 16. julija in nedeljo, 17. julija & glavni dežurni dr. Kičec, notranji dežurni dr. Žuber

Ponedeljek, 18. julija & dnevni dežurni dr. Zupančič, nočni dežurni dr. Popov

An club
DO MODNI SALON
TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja vabi k sodelovanju

VEČ KONFEKCIJARJEV

Kandidati morajo imeti doseženo III. ali IV. stopnjo strokovne izobrazbe konfekcijske smeri.

Delo se združuje za nedoločen čas, s poskusnim rokom 3. mesecev.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazilom o izobrazbi v roku 15 dni po objavi na naslov: DO Modni salon Titovo Velenje, Koroška 37/a

Rok obvestila o izbiri: 30 dni po poteku roka za prijavo.

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

Izvršilni odbor delavskega sveta delovne skupnosti skupnih služb

objavlja prosta dela in naloge:

KOORDINATORJA splošno-pravne službe

Razen predpisanih splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- diplomirani pravnik
- delovne izkušnje 3 leta
- poskusno delo 90 dni
- kandidati z opravljenim pravosodnim izpitom imajo prednost pri izbiri.

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi na naslov: Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, 63320 Titovo Velenje, Vodnikova 1. Kandidate bomo obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objava potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE GORENJE R/R	dipl. ing. strojništva	raziskovalec	2	nč	15	700.000	1
LJUBLJANSKA BANKA	snažilka	snažilka	x	nč	15	350.000	1
OBČINA MOZIRJE MERCATOR — GOSTINSTVO	prodajalec	prodajalec	x	nč	30	290.000	1
MERCATOR — DSSS	ekonomski tehnik	ekonomski tehnik	x	dč	15	388.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

ZAHVALA
Ob nenadomestljivi in boleči izgubi našega dragega, ljubega in skrbnega

Viktorja Kortnika

1913—1988

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh najtežjih trenutkih stali ob strani in nam pomagali, z nami sočustvovali ter osebno in pisno izrazili sožalje.

Še posebej se zahvaljujemo primariju dr. Fijavžu, profesor dr. Rajšpu, osebju slovenjgraške bolnišnice, govornikom, pevcem za občuteno zapeto pesem, godbi RLV in duhovniku za opravljen obred. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vso pomoč in darovano cvetje, s katerim ste zasuli njegov prerani grob. Iskrena hvala vsem, ki ste ga spoštovali in imeli radi.

Globoko užalosteni vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in dedija

Danila Grobelška

11. 3. 1935—4. 7. 1988

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, ki so nam ob težkih trenutkih pomagali in darovali cvetje ter ga pospremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se vsem govornikom, godbi RLV, častni straži in duhovniku za opravljen obred.

Posebna zahvala vsem rudarjem RLV — tozd Priprave.

Zalujoči: žena Pepca, hči Darja z družino in Andreja z Zlatko ter ostalo sorodstvo.

Se bodo v drugem desetletju rože še bolj razcvetele?

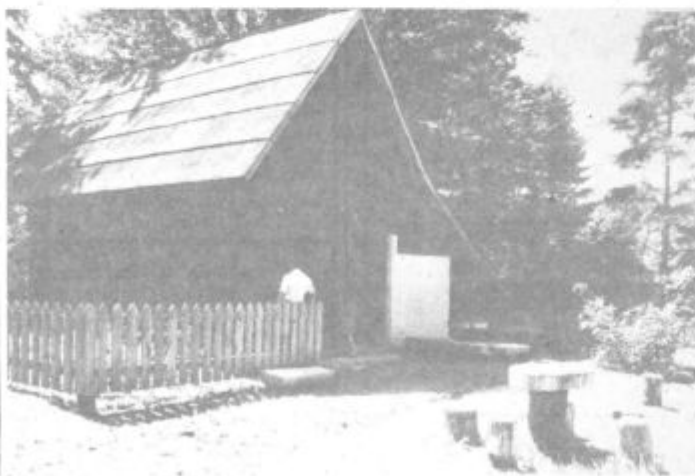
Desetletje je kratka doba, lahko tudi dolga, če hočete verjeti. Odvisno od okoliščin, uspehov in razočaranj, od delavnosti in nerazumevanja ob tem, od ljudi takšnih ali drugačnih, od zornega kota slučajnih sopotnikov dogajanja ali zagnanih ljudi, ki se spopadajo z najrazličnejšimi težavami. In uspejo!

Zakaj takšen, v meglo pet uvod? Zaradi desetletnice Savinjskega gaja — parka slovenskih vrtnarjev. Ki seveda ni nikarkršna megla, ampak desetletno obdobje delovne vneme, zanos in uspehov, padcev in vzponov, ponosa in razočaranj, nedorečenosti, tudi objektivnih (denarnih) težav, toda Gaj je tu še vedno, danes namara lepši kot kdajkoli.

Vsaj za letos je »rešen«, dolgočasno še ne v celoti, k slednjemu pa lahko v veliki meri pripomožemo prav letošnje izkušnje. Stvari so krenile na bolje, ne v gaju, okrog njega. Kar se Savinjskega gaja samega tiče, si ga oglejte, ne bo odveč, na bolje gre tudi pri reševanju njegovega nadaljnjega obstoja. Slovenski vrtnarji so letos v celoti prevzeli njegovo ureditve, prispevali so sadike in semena, delajo v njem, tudi delček občinskih prispevnih stopenj mu je namenjen, pa druga pomoč in še kaj. Bolj jasno, kot še tako lep bel dan pa je, da gaj takšen kakršen je, ne bi bil brez vrtnarja Jožeta Skorniška. Pa ne le letos. V Gaju smo mimogrede slišali, da razen njega ni nikogar, ki bi si sploh upal Savinjski gaj tako urediti, zato Jože ni naključno prvi sogovornik.

»Urežati takšen gaj ni enostavna zadeva. Prepričan sem, da moraš biti malo »usekan«, da se tega lotiš. Kaže, da sem res. Jasno

je namreč, da neko uradno pokroviteljstvo z mnogo obljubami in besedami in temu nasprotno — nenehno delo z dušo in telesom rodita povsem drugačne sadove. S svojimi delavci sem skoraj več v Gaju kot na vrtnariji, za okopavanje, gnojenje in druga v vsakem trenutku potrebna opravila sta v popoldanskem času najeti dve delavki, kosimo vsaj enkrat tedensko, stezice pometamo trikrat na teden, potrebno bo zalivanje in še kaj. Park je danes takšen kot bi morali biti vsi v Sloveniji in se po vrtnarski plati lahko primerja s parki na zahodu.«

Preužitkarska hiša je poglavje zase

Se marsikaj je Jože povedal. Letos je bil park precej zanemaren, objekti so bili poškodovani, »oralni« so ga celo huligani s težkimi motorji, kritik je bilo veliko. Nejasnosti glede urejanja je bilo veliko, tudi kritik prvih obiskovalcev. Vrtnarji so ga prevzeli v zadnjem hipu, tudi zaradi desetletnice. Se za reklamo si sprva niso upali poskrbeti, le delali so v prepričanju, da se bodo ljudje sami prepričali o vseh njegovih lepotah, se z veseljem vračali in to je edina prava reklama. V tem obdobju je takšna reklama že upravičena. Obisk je bil dober doslej, čeprav bi moral biti še večji. Zakaj?

Jože Skornšek: »Vrtnarski del je torej uredjen, neločljiv parka (ali Gaja, da ne bo pomote) so tudi narodopisni objekti in predmeti v njih. Samo štiri naj našte-

Zakaj so čudoviti narodopisni objekti v Gaju zaprti, zakaj ne ponujajo svojega notranjega bogastva, in končno, zakaj ne prispevajo k boljšemu trženju?

jem: kmečka hiša, kašča, kovačija in preužitkarska hiša. Ti objekti bi morali biti odprti za ljudi, ki naj bi v njih dobili tudi okrepčilo, prigrizek, ob tem seveda, da bi najprej spoznali bogastvo njihove notranjosti. Zal je težko, ni denarja za človeka, ki bi skrbel za to, morda ni prave pripravljenosti, tudi za druge objekte. Posamezni se odprejo le ob najavljanih skupinah in to je vse. Odprta vrata teh objektov bi ljudi razveselila, jih zadržala dalj časa, poživila utrip in ponudbo. Gaj bi ljudem dal več in ljudje njemu prav tako. Enostavno bi ljudje več potrošili, kar ne sme biti zanemarljivo.

Te objekte moramo oživiti vsaj ob desetletnici Savinjskega gaja, ko bomo pripravili mednarodno razstavo rezanega cvetja na prostem, eno prvih v Jugoslaviji. Pripravljamo jo od 8. do 10. septembra ob prazniku občine Mo-

zirje. Sredstva? So, vendar jih je daleč premalo, kljub boljšemu razumevanju. Ne bi preživeli, če slovenski vrtnarji s sadikami in cvetjem ne bi »prispevali« pretežni del potrebnih sredstev, da o prispevku v obliki prostovoljnega dela ne govorim. Brez vrtnarjev Savinjskega gaja v pol leta ne bi bilo. Takšnega kot je.«

Ko že govorimo o slovenskih vrtnarjih in njihovem prispevku, je najbolj na mestu ocena predsednice društva slovenskih vrtnarjev Marice Kušar: »Nenehno se vsi ubadamo le s finančnimi problemi. Savinjski gaj je park slovenskih vrtnarjev in enostavno si nismo mogli privoščiti neurejenosti in slabega glasu širom po domovini in po svetu. Prevzeli smo gaj in letošnje leto je preizkusna doba, ki naj odloči. Tudi zaradi pomanjkanja denarja v preteklosti ni bilo pravega posluha, če temu lahko tako re-

čem. Stanje se je letos izboljšalo, vrtnarji smo poskrbeli za Gaj, z družbeno-politično skupnostjo znova dobro sodelujemo, tudi denarno in drugače. Za nadaljnji obstoj sta potrebna zanesenarstvo in denar, brez njega ne gre. Brez Jožeta Skorniška tudi ne. Če bomo prva dva pogoja zagotovili, bo šlo, sicer ne vem, upam pa.

Ob desetletnici se bomo še posebej izkazali. Na že omenjeni razstavi na prostem bodo poleg slovenskih in jugoslovanskih razstavjalcev sodelovali tudi vrtnarji iz Nizozemske, ČSSR, Madžarske, Tajlanda in Tajvana. Vrtnarji vsega tega sami ne bomo zmogli. Naše je strokovno delo, ob tem pa naj se izkažejo domači turistični in gostinski delavci, pa vsi drugi. Priložnost imajo, možnosti je ogromno, izkoristimo jih. Vsi skupaj.«

(J. P. VOS)

Dnevni tabor na Slemenu

Nekaj počitniških dni preživeli po taborniško

Kar malo sem bila razočarana, ko sem slišala, da letos dnevnega tabora v Zavodnjah ne bo. Je pač tako, da nekatere otroci motijo. Kako razočarani so morali biti šele tisti zvesti obiskovalci tega tabora, ki so Lesjakov hrib, kjer so postavljali Taborniki taborniškega odreda Pusti grad Šoštanj svoje šotore že deset let, prav dobro poznali. Vsaka jasa, gozdna potka, vsak grm, ... vse jim je bilo domače, del njihovih počitnic, sedaj pa. Na občinski zvezi prijateljev mladine Velenje (oni so namreč organizatorji te cenene oblike letovanja velenjskih otrok) pa so se hitro znašli. V dogovoru s občinskim štabom civilne zaščite in teritorialne obrambe, ki imata na Slemenu center za usposabljanje mladih, so letos tabor prestavili tja gor.

Pot je seveda daljša, to pomeni, da je vse skupaj dražje. Lep julijski dan je, mi pa hitimo po ovinkasti, makedamski cesti proti Slemenu. Močno se kadi, tako da lepe pokrajine tod okoli, ni mogoče opazovati.

Ko pride človek do vrha, vidi, da se je izplačalo. Na vrhu je vse drugače, vse lepo. Nič drugega ni videti, kot s soncem obsijane gozdne jase, gozdove, bližnje vrhove, pa Andrejev dom, center za usposabljanje mladih (ki pa se

čudovito vklaplja v okolje) in seveda šotore naših tabornikov. Njim je naš obisk tudi namenjen.

Kar malo presenečena nad vsem tem, že kar hitro po prihodu ugotovim: »Saj tukaj je še lepše in za delo so še boljši pogoji.« To nam malo kasneje pove Tea Podgoršek, ki vsa leta vodi (poleg mladih tabornikov) delo v teh taborih. Ne more prehlaliti razumevanja teritorialcev in civilne zaščite, ki so jim odstopili svojo kuhinjo, kjer lahko pripravljajo otrokom zares okusno hrano. Malo poklepavamo, nato pa jo »mahnemo« iskat tabornike,

okoli sedemdeset jih je prihajalo tokrat, seveda v njihovih vodovih koticke. To pa ni tako enostavno kot je zdelo na prvi pogled. Taborniki so se namreč razkropili po celotnem vrhu Slemena in treba si je kar temeljito obrusiti pete, predno jih najdeš. Končno zaslišimo: Zdravo, zdravo, zdravo, zdravo. Aha, to pa bo. Saj to smo se tudi mi že naučili. To je taborniški pozdrav. Očitno se ga danes v tem vodovem koticu učijo. In že smo med njimi. Med skupino srečnih (zares so bili srečni, to se jim je videlo na obrazu) prvo in drugošolcev. Vsi v en

glas hitijo pripovedovati, kaj vse so se že naučili, kako prijetno je tukaj, koliko novih prijateljev so spoznali... Verjamemo jim.

Kasneje se nam pridružio že malo večji tabornik, takšni, ki so taborniki tudi že v Zavodnjah. Ni jim ni žal, da so tabor prestavili malo višje. Sicer pa so tu, ko so sami smrekovi gozdovi, varni pred klopi in to je tudi nekaj. Tudi ti »taborniki« so nad dnevnim taborjenjem na Slemenu navdušeni, saj imajo ogromno možnosti za prijetno preživljanje prostega časa in to daleč od mestne-

glas hrupa, od avtomobilov...

Taborniki nam zapojejo še nekaj taborniških pesmi, potem pa se poslovimo. Delo nas priganja, drugače, bi se jim kar pridružili, vsaj na kosilu, ki je že prijetno dišalo iz kuhinje in na katerega so nas vabili. Zazeleli smo jim dober tek in pa seveda drugo leto spet: na svidenje. Vse, ki došle tabora še niste obiskovali, pa sporočamo, da je v njem zares lepo. Letos tega žal ne morete več videti, saj so ga med tem že zaprli, pa drugo leto.

(mz, tap)

MALA ANKETA

Počitniške dni preživljajo naši šolarji na najrazličnejše načine.

Eni so skupaj s starši že na morju, zopet drugi delajo krajši čas starišarjem, tretji pa so se odločili pridružiti tabornikom. V neokrnjeni naravi, pod košatimi krošnjami smrek, nedaleč stran od Andrejevega doma so pred tremi tedni postavili svoje šotore vodniki in vodja tabora Pustega gradu iz Šoštanja. Tako kot že nekaj let zapored so namreč tudi letos skupaj z zvezo prijateljev mladine občine Velenje pripravili dnevno taborjenje. Tokrat na Slemenu.

Razposajenosti, živahnosti, pravega počitniškega razpoloženja ob našem obisku pri tabornikih nismo »našli«. Vsi udeleženci dnevnega taborjenja so bili namreč polno zaposleni z raznimi igrigami, učenjem taborniških zvijač in veščin v svojih vodokotičkih. Šele ob pomoči mlajše vodnice Vlaste nam je uspelo nekatere od njih povprašati, kaj delajo, kako se imajo, kaj vse so se že naučili, ...

Darko Sinko: »Končal sem drugi razred osnovne šole Gustava Šilih v Titovem Velenju. Počitniške dni med taborniki tokrat

preživljam prvič. Všeč mi je prav vse: igrice, ure spoznavanja narave in preživetja v njej, taborniške veščine, ... Tako mi je všeč, da bom med taborniki tudi prihodnja leta preživel del počitnic. Do konca tega meseca pa bom odšel še na morje in k sorodnikom v Šmarje pri Jelšah.«

Primož Volk: »Kako lepo in pestro je taborniško življenje sem na Slemenu spoznal prvič.

Ko sem poslušal brata, kaj delajo, česa se vse naučijo, mu nisem povsem verjel. Sedaj sem spoznal, da je vse res. Najbolj mi ugajajo razne igrice v vodokotičkih. Z veseljem sem prisluhnil tudi zanimivim predavanjem, ki so jih pripravili starejši taborniki. Zabavamo se ob vsaki stvari, še največ smeja pa je takrat, ko se bickamo. Končal sem prvi razred osnovne šole Karla Destovnika Kajuha Šoštanj. Preostale počitniške dni pa bom preživel s prijatelji in na morju.«

Igor Šmigoc: »Kondorji, tako se namreč imenuje naš vod, smo se naučili že postaviti šotor, pripraviti več vrst ognjev, narediti bunker in še bi lahko našteval.

Sem star tabornik, saj se z njimi takole družim vse od male šole dalje. Dolgčas nam tu na Sleme-

nu, kjer mi je bolj všeč kot v Zavodnjah, mi res ne more biti.«

Miha Dražnik: »Kaj smo se že naučili, kje vse smo v teh dneh že bili, je težko povedati. Pot nas je že med drugim večkrat vodila vse do Žlebnikove domačije. Sicer pa sem tako kot letos del počitnic že večkrat preživel. Všeč mi je taborniško življenje. Skozi igro se naučimo marsikaj, seveda tudi zabavamo se. V vodokotičkih pa je sploh najlepše. Kar škoda je že, da je dnevnega taborjenja na Slemenu konec. Prihodnje leto bom poskušal navdušiti za taborniško življenje še več mojih sošolcev in sošolk osnovne šole Biba Roec, na kateri tudi sam »gulim« šolske klopi.«

Vid Novak: »Tradicij družine se nisem mogel izneveriti. In prav je tako, saj bi marsikaj zamudil. V taboru opravljam nalogo taborvodja. Bujenje, urejanje šotorov, jutranja telovadba, dnevni program, usklajen z vodjo tabora — vse to so moje naloge. Sem tudi vodnik, ki pripravlja nove, mlajše vodnike. Tako kot pretekla leta bom tudi letos s taborniki za nekaj dni v Savudriji, upam pa, da bom tisto pravo taborniško življenje, tako kot pretekla leta, tudi letos »okusil« v Ribnem.«

Darko Sinko, Primož Volk, Igor Šmigoc, Miha Dražnik, Vid Novak

Zahvala iz Titovih mest

Ob nedavno končanem šestem srečanju pionirjev Titovih mest ter pionirjev in vzgojiteljev učencev tega srečanja, izkoriščam priložnost, da se vam, v imenu udeležencev, najtopleje zahvalim za prisrčen sprejem in prijetno bivanje v Titovem Velenju.

Slovenska prisrčnost in gostoljubnost sta nas spremljala na vsakem koraku. Čeprav smo prišli na povabilo Občinske skupnosti otroškega varstva, smo bili dragi gostje vseh Velenjčanov, kar nam je še posebno ljub. Dvanajst-dnevno bivanje med vami, v Titovem Velenju, smo izkoristili za medsebojno spoznavanje in zblíževanje, za spoznavanje Titovega Velenja in njegove okolice, gospodarstva in družbenega življenja mesta. S polno lepimi vtisovi smo se vrnili v Titova mesta, z lepimi spomini v srcu in željami, da spet pridemo v vaše lepo in toplo mesto, v bratsko Titovo Velenje.

Izkoriščamo priložnost, da se še posebno zahvalimo kolektivu osnovne šole Veljka Vlahoviča, tovarišicam Mariji Žužek in Mariji Kuzman in vsem tistim, s katerimi smo sodelovali, za gostoljubnost in dobro organizacijo srečanja.

Milorad Bogojević
Titograd